

עבודת גמר בהיסטוריה –

הגורמים וההשפעות של תיקונים בחוקה האמריקנית על זכויות בחירה

(בתמונה - חוקת ארצות הברית, כארש כל העבודה מבוססת על חוקה זו וכוחה)

שם המנחה : הראל להב

שם : בן פרידמן

בית הספר : הר וגיא, קיבוץ דפנה

בית הספר : הר וגיא, קיבוץ דפנה

תאריך הגשה : מאי 2022

תוכן עניינים

1	הקדמה
3	מבוא
7	פרק ראשון : השחורים – מעבדות לנשיאות
7	1.1 – העבדות בארצות הברית – ממלחמת העצמאות ועד למלחמת האזרחים
13	1.2 – התיקון ה-15
14	1.3 - מההתיקון ה-15 לתיקון ה-24
20	1.4 – התיקון ה-24
21	1.5 – מההתיקון ה-24 ועד ימינו
24	פרק שני : המאבק לזכות הבחירה של הנשים בארצות הברית
24	2.1 – מהכרזת העצמאות לתיקון ה-19
30	2.2 – התיקון ה-19
31	2.3 – מההתיקון ה-19 ועד היום
36	סיכום
39	ביבליוגרפיה

הקדמה

בשנת 2015 פורסם מחזמר חדש, "המילטון". המחזמר מספר את הסיפור של האבות המייסדים של ארצות הברית, וספציפית של האב המייסד המילטון. בשנת 2018 שמעתי לראשונה את המחזמר המילטון עם אחי, ו "התאהבתי".

לאחר שנחשפתי לראשונה להיסטוריה האמריקנית, התחלתי להתעניין, לחקור על מלחמת העצמאות ועל אירועים נוספים שהתרחשו בהיסטוריה של ארצות הברית, כמו פיגועי ה-11 בספטמבר 2001, השפל הגדול וכו... הבנתי שלכל האירועים האלה דבר משותף, כולם נוצרים ונפתרים על ידי גוף אחד, הממשל הפדרלי של ארצות הברית. גם לפני כן הכרתי עובדות רבות על הממשל בארצות הברית, מבני דודי שהם תושבי קבע בניו יורק, שחלקם עבדו בקמפיינים ובסגל של חברי קונגרס, סנאטורים ואפילו בבית הלבן, וגם מנסיעותי בכל שנה לארצות הברית למחנה נוער שדנו בו בסוגיות הנוער, שרובן קשורות לממשל. למדתי דברים רבים על הממשל.

בעקבות חשיפה זו התחלתי ללמוד, לקרוא ולראות. קראתי ביוגרפיות ואוטוביוגרפיות של קמלה האריס ושל ברק אובמה וראיתי סדרות וסרטים רבים - ביניהם הפוליטיקאי, בית הקלפים, ווייפ. מספרים, סרטים וסדרות אלו צברתי ידע רב, התחלתי להבין כיצד מתנהלת הפוליטיקה של ארצות הברית. הבנתי מה הדברים המונחים על הכף בכל החלטה ומה המניעים לכך. חזיתי בפעולות של פוליטיקאים ואפילו בתחזיות בחירות רבות, עד רמת המחוזות.

במהלך שנת 2020, השנה בה פרצה מגפת הקורונה פרצה, ולכן כולם היו בבתים, דבר שהבטיח לי יותר זמן פנוי. באותו זמן למדנו בזום. בשיעור אנגלית, כאשר המורה הציגה לנו את המתווה השנתי, היא הודיעה שעד סוף אוקטובר עלינו להגיש עבודה בכל נושא שנבחר כי מאוחר יותר, בבחינת הבגרות בעל פה נצטרך לדבר עליו. החלטתי לכתוב על שיטת הממשל הפדרלי בארצות הברית. מטרתי הייתה להסביר בפשטות את השיטה הכל כך מסובכת, להסביר מה ההבדלים בין קונגרס, סנאט ובית נבחרים, להסביר מי הם חברי הקבינט ועל מה הנשיא אחראי, להסביר כמה כוח מוטל ביד של בית המשפט העליון ולהסביר למה לעומת המצב במדינת ישראל, בה בוחרים לשני גופים בלבד, המועצה המקומית והכנסת, לאמריקנים יש הרבה גופים, גם במדינה וגם במשטר הפדרלי. העבודה הייתה צריכה להשתרע על 9 עמודים כולל שער, תוכן עניינים, ביבליוגרפיה והערות. העבודה עצמה, הייתה צריכה להכיל 3 עמודים, כתבתי 21. במהלך העבודה הבנתי כי הכל נובע מדבר אחד – החוקה. החוקה, שמחליטה אם כל חוק הוא בכלל חוקי. החוקה אשר מסבירה מה תפקידם של הנשיא, בית הנבחרים, הסנאט. החוקה, אשר עונה על כל "השאלות הגדולות" בהיסטוריה ובממשל של ארצות הברית - איך הגופים מבקרים אחד את השני, איך אפשר להדיח את הנשיא, מה הזכויות הבסיסיות שלחמו עליהן כל כך וגם, למי יש ואין זכות בחירה בארצות הברית.

כל הנושאים והשאלות האלו סקרנו אותי, הבנתי שאני לא יודע מספיק. התחלתי להתעמק, קראתי מאמרים, וכן מאמרי דעה בעיתון הניו יורק טיימס, אבל זה לא הספיק. הבנתי שאין לי עדיין את התמונה המלאה, בצורה ממוקדת. לא ידעתי עדיין מה היה לפני התיקון לעומת מה שאחריו, לא מה ההשלכות ואיך הן השפיעו על חלקים שונים מארצות הברית ועל אזרחיה. על כל השאלות רציתי לדעת לענות, או לפחות למצוא להן תשובה.

החלטתי שאני רוצה לכתוב בנושא עבודת גמר. הבנתי שאני מתעניין בחוקה, אני רוצה להבין מה כל כך חיוני בה, מה כל כך מדהים בה. להבין למה היא כל כך עוצמתית. כאזרח של מדינה ללא חוקה, החוקה נראית משונה, לא חיונית. רציתי להבין מה ההבדל בין חוק לתיקון בחוקה?! אך ברגע שהבנתי את העוצמה שבתיקון, לעומת חוק רגיל, הבנתי שטעיתי, החוקה חיונית, בלעדה ארצות הברית לא הייתה מתקיימת כל כך הרבה שנים.

הגעתי למסקנה שהחוקה היא דבר ענק. החוקה המקורית, שנכנסה לתוקף בשנת 1789, הייתה בסיסית, תיארה כיצד בונים את הממשל החדש. כאחת המדינות הראשונות לנסות דמוקרטיה היו חייבים למצוא דרך חדשה, דרך של איזון בין רשויות, דרך של בחירות ודרך של פתיחות, ואכן, כל אלה באים לידי ביטוי בחוקה. ואז הבנתי שעבודה על כל החוקה תהיה משעממת וחסרת עניין. עברתי על רשימת התיקונים וסימנתי את המעניינים ביותר בעיני. אחרי צמצום וסינון רב נשארכי עם התיקון ה-15, התיקון ה-19, התיקון ה-24. שלושת התיקונים הנוגעים לזכויות בחירה בארצות הברית, זאת מתוך 27 התיקונים בחוקת ארצות הברית.

החלטתי שאני רוצה ללמוד על זכויות הבחירה. ידעתי כי אחד הנושאים האהובים עליי הוא זכויות האזרח במדינה דמוקרטית ובדמוקרטיה בכלל. הבנתי שבעבודה על זכויות הבחירה יהיה דיון על דמוקרטיה ועל הדברים הנקבעים על ידי החוקה. מאחר שהחוקה מלווה את היסטוריית ארצות הברית כבר דורות היא מציגה תהליכים שונים שעברו ארצות הברית והחברה האמריקנית במהלך ההיסטוריה, ובמיוחד זכויות בחירה.

אחרי תהליך ארוך של חשיבה, עבודה, מחקר והתייעצות החלטתי לכתוב על הגורמים וההשפעות של תיקונים בחוקה האמריקנית על זכויות בחירה. אני מאמין שהנושא מציג בצורה הטובה ביותר את ההיסטוריה של ארצות הברית דרך העיניים של הממשל הפדרלי. כאשר הצגתי את הרעיון לחברי הם היו מבולבלים, זכויות בחירה? מה פתאום? הנושא הזה נראה מובן מאלו, לעין של ישראלי. במדינת ישראל אין דיון מעמיק על למי מגיע להצביע ולמי לא. לכן אני מאמין בחשיבות העבודה שלי, היא מציגה לישראלים כמה הדמוקרטיה וזכויות הבחירה אינן דבר מובן מאלו.

מבוא

העבודה תעסוק בנושא זכויות בחירה. זכויות אלה קובעות מי זכאי לבחור ולהיבחר למוסדות השלטון של המדינה, כאשר בעבודה זו אעסוק בזכויות אלה בארצות הברית. החוקה - החוק העליון בארצות הברית הוא שקובע למי יש זכויות בחירה בארצות הברית. לאורך השנים החוקה שונתה על ידי הוספת תיקונים ובכך עוד ועוד קבוצות באוכלוסייה קיבלו זכויות בחירה. העבודה תתמקד בזכויות בחירה של אוכלוסיות מסוימות בחברה האמריקנית ובתהליכים של קבוצות אלו להשגת הזכויות. בנוסף, תעסוק העבודה בארועים שנגרמו עקב קבלת זכויות בחירה אלו והשפעתם של הזכויות.

כיוון שבארצות הברית חמישים מדינות וכל מדינה מחוקקת לעצמה את תנאי הבחירות, הסקירה של כלל התהליך בתוך המדינות השונות ובממשל הפדרלי יהיה מסובך מדי ולכן העבודה תעסוק ברמה הפדרלית - של כלל הברית, משמע מתי זכות הבחירה הפכה לזכות של אוכלוסייה מסוימת בתוך כל הברית.

מנושא זה גזרתי את שאלת החקר שלי בה אדון: מהם הגורמים וההשפעת של תיקונים בחוקה האמריקנית על זכויות בחירה. העבודה עצמה תעסוק בשתי קבוצות באוכלוסייה האמריקנית - השחורים והנשים. כל פרק יעסוק באוכלוסייה אחת כאשר הראשון יעסוק בשחורים והשני בנשים. תתי הפרקים יהיו לפי ציר הזמן, כאשר החלק הראשון לפני התיקון לחוקה, אחריו התיקון עצמו והבא לאחר התיקון. כיוון שהעבודה תעסוק בהיסטוריה אמריקנית השימוש העיקרי בעבודה יהיה במאמרים ובכתבות שפרסמו אתרים ממשלתיים, סופרים, עיתונאים ועוד. הכתבות בהן אשתמש לסקירת עובדות היסטוריות יהיו אתרים ממשלתיים ומקורות מידע מוסמכים, בעיקר מספרים, בעוד שמאמרים המציגים דעות שונות יהיו לרוב מעיתוני ארצות הברית. הבסיס לעבודה הוא ניתוח התיקונים בחוקה בזכויות הבחירה, תיקונים שאפשרו לקבוצות שהיו עד כה מודרות לקחת חלק פעיל בדמוקרטיה האמריקנית.

בשנת 1776 כאשר הכריזו 13 מושבות בצפון אמריקה על עצמאותן מהאימפריה הבריטית בהכרזה מכוננת בעיר פילדלפיה במושבת פנסילבניה. הכרזה זו באה לאחר מספר שנים של קרבות קשים בין הבריטים למושבות צפון אמריקה, סכסוך הנובע מן הטענה של המושבות האמריקניות: "no taxation without representation".

הרקע למהפכה לא היה קשור ישירות כלל לאמריקנים, הוא טמון בשורה של מלחמות בין בריטניה לצרפת, שהיו אז המעצמות הקולוניאליות המרכזיות בעולם. בשנת 1754 החלה המלחמה בין שתי המעצמות, שנקראת מלחמת הצרפתים והאינדיאנים. בשנת 1760 הסתיימה המלחמה בניצחון לצד הבריטי, דבר שגרם לנסיגה מוחלטת של כוחות צרפת מקנדה ומחלקים נרחבים נוספים באמריקה הצפונית. על אף ניצחונה של בריטניה במלחמה, המלחמה גבתה מבריטניה מחיר כבד והקפיצה את המשבר הכלכלי מגירעון של 74 מיליון לירות שטרלינג לפני המלחמה לגירעון של 133 מיליון לירות שטרלינג אחריה.¹ הבריטים חיפשו דרך לכסות את הגירעון ומצאו פתרון על ידי חקיקת "חוק הבולים", החוק הראשון שהבריטים חוקקו אשר הטיל מיסים על המושבות האמריקניות. חוק זה גרם למחאות רבות במושבות, שהובילו לשורה של הפגנות אלימות ולא אלימות אל מול השלטון הבריטי המקומי ולמשפט: "no taxation without representation". המשפט קובע כי אי אפשר להטיל על האמריקנים מס כל עוד אין להם ייצוג בפרלמנט הבריטי. בשנת 1766 בוטל החוק והמחאה דעכה, עד ששנה מאוחר יותר, בשנת 1767, הוטלו חוקים הגובים מיסים על מוצרים רבים וביניהם תה.

¹ French and Indian War/Seven Years' War, 1754–63. (n.d.). Office of the Historian. Retrieved: <https://history.state.gov/milestones/1750-1775/french-indian-war>

בשנת 1770 ירו חיילים בריטים על חמישה אזרחים אמריקנים, אירוע אשר כונה "הטבח של בוסטון". כתגובה עלו בשנת 1773 תושבי המושבות על האוניות הבריטיות כשהם מחופשים לאינדיאנים והשליכו את התה של הבריטים לים (שווי התה היה כתשעים אלף לירות שטרלינג). פעולה זו כונתה "מסיבת התה של בוסטון". אירועים אלו גרמו לשורה של פגיעות וחוקים משני הצדדים בין השנים 1773-1775, עד שבשנת 1775 פרצה מלחמת העצמאות בין הבריטים למושבות האמריקניות. מלחמה זו הסתיימה רק בשנת 1783, כשבע שנים לאחר הכרזת העצמאות. הקרבות נמשכו עד שהבריטים נסוגו לאחר קרב עקוב מדם ביורקטאון שבווירג'יניה. קרב זה הסתיים כאשר קמה ממשלה חדשה בבריטניה, שהחליטה לעצור את הקרבות בארצות הברית. בספטמבר 1783 חתמה הממשלה החדשה על חוזה פריז אשר הכיר בקיומה של ארצות הברית וקבע כי בריטניה תיסוג משטח שלוש עשרה המושבות.²

במהלך המלחמה – בשנת 1777 – נוסח הסכם כחלק מ"תקנון הקונפדרציה והאיחוד המתמיד". הסכם זה איחד את המושבות למדינה אחת. ההסכם אושר רשמית בשנת 1778. ההסכם חייב קשר רופף וסמלי בלבד בין המדינות והממשלה ששרתה את כל המדינות (הממשלה הפדרלית). ממשלה זו הייתה בעלת סמכויות מוגבלות מאוד ונתונה לחסדיהם של בתי המחוקקים של המדינות השונות. עובדה שגרמה לפגיעה קשה ולאי יציבות בארצות הברית ולכן תוך פחות משש שנים הייתה ברורה לכלל העולם חולשתה של הקונפדרציה. ואז הוחלט על ניסוח חוקה חדשה – "חוקת ארצות הברית".

בשנת 1787 הקונגרס היבשתי (שהיה אז הגוף המחוקק של הקונפדרציה) הוציא קול קורא לכלל מדינות הברית. קול קורא זה הזמין את המדינות לשלוח נציגים לפילדלפיה. באותו האולם שבו 11 שנים קודם לכן הכריזו על עצמאותם, ישבו נציגים מ-12 מדינות הברית (ברוד איילנד החליטו לא לשלוח נציגים). חברי הכינוס החליטו לסטות ממטרת הכינוס, שהייתה במקור לכתוב תיקונים לחוקה הקיימת, והחלו לנסח חוקה חדשה במטרה ליצור ברית חזקה יותר – ממשלה פדרלית חזקה יותר. ניסוחה של החוקה הושלם ב-1787 וב-1789 היא אושרה באופן רשמי. בוועידה זו השתתפו 55 נציגי המדינות השונות, שהיו במצב כלכלי שונה ועם אינטרסים שונים, במטרה מרכזית – ליצור ברית חזקה יותר, יציבה יותר ושלמה יותר. לפי החוקה הוקמו גופים רבים בממשל הפדרלי והחוקה העניקה להם זכויות רבות – בית הנבחרים, הסנאט, הנשיא והקבינט ובית המשפט העליון. נוסף לניסוח המקורי של החוקה הבינו כותביה כי אם הם רוצים שהברית תשרוד זמן רב ותישמר לאורך הדורות הם חייבים לדאוג שניתן יהיה לשנות ולכן קבעו כי ניתן יהיה להעביר שינויים חוקתיים הנקראים "תיקונים לחוקה". כיום יש לחוקת ארצות הברית 27 תיקונים הנוגעים לנושאים רבים, הכוללים זכויות הפרט, זכויות בחירה, ענייני מיסים ויבוא, זכויות הקונגרס ועוד.

החוקה יצרה ממשל אשר היווה את הבסיס לממשלים הדמוקרטיים של היום – "מערכת בקרות ואיזונים", דבר אשר היה חסר תקדים והיה שונה בתכלית מכל ממשל אחר באותה תקופה. מערכת זו חילקה את הממשל הפדרלי לשלוש – הרשות המחוקקת, המבצעת והשופטת, כאשר לכל אחת יש סמכויות משלה וכל הרשויות מאזנות אחת את השנייה, כדי שלא יהיה לאף רשות כוח על פני האחרות. חוקת ארצות הברית נחשבת לחוק העל בארצות הברית וכי כל חקיקה, בין אם היא בתוך מדינה בברית או

² Revolutionary War. (2009). History. Retrieved: <https://www.history.com/topics/american-revolution/american-revolution-history>

חקיקה פדרלית, צריכה להיות "ישרה" כלפי החוקה, משמע אסור שתימצא "סתירה" בין החוקים לבין החוקה, אם דבר כזה קורה החוק מוכרז כלא חוקתי והוא מבוטל.

במחזמר "המילטון" מאת לין מנואל מירנדה, המספר את סיפור ההקמה של ארצות הברית מזווית ראייה של אחד האבות המייסדים – אלכסנדר המילטון, נכתבו המילים:

The constitution's a mess.
So it needs amendments.
It's full of contradictions.
So is independence"³

בקטע זה מוצג דיון בין אלכסנדר המילטון (שר האוצר הראשון של ארצות הברית) לאהרון בור (סגן הנשיא השני של ארצות הברית) עוד לפני ששניהם מילאו תפקידים אלה. השיחה התנהלה לאחר מלחמת העצמאות, בזמן תהליך אימוץ החוקה. לאחר שאומצה היה צורך להרחיב ולפתור פרדוקסים שנוצרו בה, כפי שאהרון בור טען, כי היא מלאה בסתירות ובניגודי עניינים. אלכסנדר המילטון טען לאחר מכן כי בדיוק בגלל זה צריך את החוקה, ושיש להוסיף לה תיקונים.

מנסחיה של החוקה הבינו כי תיקון חוקתי צריך להיות דבר בעל משמעות ועל כן החליטו כי הכנסת תיקון לחוקה תהיה משימה קשה. לכן, ההצעה לתיקון לחוקה צריכה לעבור תחילה את בית הנבחרים – הבית התחתון של הקונגרס האמריקני ברוב של שני שלישים, ולאחר מכן לעבור את הסנאט – הבית העליון של הקונגרס האמריקני, גם כן ברוב של שני שלישים. לבסוף, מדינות הברית צריכות לאשר את התיקון, כאשר דרוש לפחות שלושה רבעים של כלל מדינות הברית שיאשרו את ההצעה, בכך ההצעה הופכת לחוק.

האבות המייסדים של ארצות הברית שאפו ליצור משטר דמוקרטי שאינו מבוסס רק הכרעת הרוב, אלא משטר המבוסס על על זכויות הפרט והאזרח ועל שימורן, אך בתקופה זו, כאשר דמוקרטיה הייתה דבר לא שגרתי בעולם ורוב מדינות העולם נהגו עדיין בשיטה הישנה של המונרכיה, היה צורך להסביר מה הן זכויות האזרח שיש לשמרן ושכל כך יקרות ערך עד ש-13 מושבות שלמות היו צריכות לצאת למלחמה על מנת להשיגן. אומצו אז 10 תיקונים לחוקת ארצות הברית, עשרת התיקונים הראשונים שפותחים את התיקונים לחוקה. תיקונים אלה נקראים מגילת הזכויות ("the bill of rights"). והם מדברים על זכויות הפרט, האזרח ועל הגבלות הממשל.⁴

אחרי כחמישים שנה מאימוץ החוקה הדעות בארצות הברית לגבי סוגיית העבדות החלו להיות קוטביות וקיצוניות יותר. הדבר הוביל לפרוץ מלחמת האזרחים. המלחמה סבבה סביב סוגיה שהטרידה את ארצות הברית מאז יום הקמתה – סוגיית העבדות. המלחמה יצרה תנועות להשגת זכויות בחירה לשחורים וביטול העבדות. כתוצאה מהמלחמה ומפעולות תנועות אלו נחקק התיקון ה-15 לחוקה שהעניק זכויות בחירה לשחורים.⁵

³ Miranda L. M. (2015). **Hamilton**. Non Stop. Retrieved: [Leslie Odom, Jr., Lin-Manuel Miranda, Phillipa Soo, Christopher Jackson, Original Broadway Cast of "Hamilton" & Renée Elise Goldsberry – Non-Stop Lyrics | Genius Lyrics](#)

⁴ שרדר, ר' (1980). מבוא למימשל ארצות הברית. תל אביב: סוכנות ההסברה של ארצות הברית. עמודים 17-18.

⁵ קלוצין, (1967). העיתונאות העסקית ושיקום, יומן של היסטורית הדרום. איגוד היסטוריות הדרום.

בד בבד עם עבודת התנועות להשגת שוויון זכויות לשחורים ולביטול העבדות, פעלו גם תנועות נוספות. מטרת חלק מתנועות אלה הייתה השגת שוויון לנשים, אך עם פרוץ מלחמת האזרחים ופיצול הברית לשני חלקים – הקונפדרציה והברית, נעצרו פעולות התנועות לשוויון הנשים על ידי התנועות עצמן. פעולותיהן של תנועות אלה החלו מחדש עם סיום המלחמה ובזכות התאוצה שנוצרה לאחר המלחמה על רקע שוויון זכויות השחורים. הנשים פעלו רבות ובשנת 1920, חמישים שנה לאחר שהשחורים השיגו שוויון זכויות וזכויות בחירה, גם הנשים קיבלו זאת ואת זכויות הבחירה בתיקון ה-19 לחוקה.⁶

כעת כמעט לכל אזרח אמריקני הייתה הזכות לבחור ולהיבחר, ומרחבי ארצות הברית החלו להופיע מועמדים שונים ממינים ומגזעים שונים, ונבחרו לתפקידי מפתח בממשל ארצות הברית, בית המשפט העליון, בית הנבחרים, הסנאט ואפילו הקבינט. לכל אזרחי ארצות הברית היה שוויון זכויות בבחירה, על הנייר. מדינות הקונפדרציה לשעבר, שעדיין רצו למנוע משחורים את זכות הבחירה, אך היו מחויבות על פי החוקה לאפשר להם לבחור, מצאו דרך חדשה למנוע את הצבעתם של השחורים ממדינותיהם, שיטה זו נקראה מס הקלפי ("poll taxes").

מס הקלפי היה חוק שחל במדינות שונות, שקבע כי לפני שאדם יכול להצביע הוא חייב לשלם מס. אנשים אשר לא יכלו לשלם את המס לא יכלו לממש את זכות הבחירה שלהם. המס פגע בעיקר בקהילת השחורים, אך גם בקהילות רבות של לבנים עניים וגם הם לא יכלו לבחור. מס הקלפי נכנס לתוקף בשנים שונות במדינות שונות, משנת 1880 עד 1900. דיונים בחוק החלו במדינות שונות וחלקן הפסיקו לגבות אותו. כבר בסיום מלחמת העולם הראשונה. העדות האחרונה לגביית מס קלפי התרחשה בשנת 1964, עם אישור התיקון ה-24 לחוקת ארצות הברית, שביטל את המס בבחירות פדרליות. היו מדינות שהמשיכו לגבות את המס, עד שבבית המשפט העליון של ארצות הברית נקבע כי התיקון חל על כל המדינות והפסיקו לגבות את המס. העיסוק בסוגיית מס הקלפי ובחירות שחורים נמשך עד היום, וגם היום אנשים רבים בפוליטיקה בארצות הברית מחפשים דרכים אחרות למנוע את זכות הבחירה מאזרחים שונים, הרבה מכך מופנה כלפי השחורים.⁷

עבודה זו תתמקד בשלושת התיקונים לחוקה האמריקנית: התיקון 15 שאושר בשנת 1870, התיקון ה-19 שאושר בשנת 1920 והתיקון ה-24 שאושר בשנת 1964 העבודה תנתח את המאבק של השחורים לקבלת זכויות בחירה מלאות בארצות, ותעמוד על הקשים החוקתיים שעמדו בפניהם על מנת להשיג מטרה זו. במהלך חלק זה תהיה התמקדות בתיקונים ה-15 וה-24 לחוקה, תיקונים ששינו את מעמד של השחורים בארצות הברית והפכו אותם לפחות מבחינה חוקתית לאזרחים שווים זכויות. החלק השני בעבודה ינתח את מאבקן של הנשים האמריקאיות להשגת זכויות בחירה, במהלך בחלק זה תהיה התמקדות בתיקון ה-19. כל אחד מהחלקים יחולק לתתי פרקים כאשר החלוקה תהיה על פי ציר הזמן: לפני התיקון, בזמן התיקון ולאחריו. בסוף כל פרק תהיה פסקת סיום שתדון במסקנות שהגעתי אליהן. בסוף העבודה אנסה לעמוד על הדומה והשונה בין מאבקם של השחורים למאבקן של הנשים ולחשוב כיצד מאבקים אלו השתקפו בשינויים שחלו בחוקה האמריקנית לאורך השנים.

⁶ Mintz, S. (2007). **The Passage of the Nineteenth Amendment**. Oxford University Press. Retrieved: <https://www.jstor.org/stable/25162130?seq=1>.

⁷ **Poll Tax**. (2020). Encyclopedia Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/poll-tax>

פרק ראשון: השחורים - מעבדות לנשיאות

1.1 - העבדות בארצות הברית - ממלחמת העצמאות ועד למלחמת האזרחים:

עבדות הינה מצב בו אדם הוא עבד של אחרים. בני אדם בבעלות אדם אחר, עבדים, מוגדרים על פי חוק כרכוש, ללא הזכויות שיש לבני אדם אחרים. העבדות בארצות הברית מכונה "מוסד העבדות".⁸

מוסד העבדות היה קיים באמריקה עוד לפני הקמתה של ארצות הברית. לאחר הקמת ארצות הברית מוסד העבדות התפשט במהירות והגיע לשיאו במאה ה-19, בגלל הצמיחה הכלכלית העצומה שארצות הברית עברה במאה זו.⁹ מיד עם הקמת ארצות הברית סוגיית העבדות הייתה שנויה במחלוקת. אפילו האבות המייסדים¹⁰, שחלקם החזיקו בבעלותם עבדים, היו חלוקים בדעותיהם בנושא. מצד אחד, זה עתה השיגו עצמאות מבריטניה בשם ערכי החירות והשוויון, מנגד, חלק מהאבות המייסדים טענו שעל מנת להמשיך ולטפח את מדינות הדרום, אשר תושביו עסקו בחקלאות, מוסד העבדות חיוני.¹¹ חלק מן האבות המייסדים היו בעלי עבדים, כמו תומס ג'פרסון. רבים מהם האמינו כי נכון לשמור את העבדות וכי עם התפתחות המכונה העבד יהפוך ללא יעיל בהשוואה איתה ומוסד העבדות ייעלם.¹²

במחזמר המילטון נכתב:

Yeah, keep ranting"
we know who's really doing the planting
and one more thing mr. Age of Enlightenment"¹³

שורות אלה מבטאות חלק מדיון שבין השחקן שמגלם את המילטון לשחקן שמגלם את ג'פרסון, כאשר המילטון טוען שני דברים, הראשון הוא "אנחנו יודעים מי באמת עבד בשדה", כתגובה לעבדות ולכך שאזרחי מדינות הדרום הם לא אלה העובדים בשדה אלא העבדים שלהם. בשורה שאחרי המילטון פונה לג'פרסון כאדון הנאורות, משמע בן אדם שמאמין בשוויון ובזכויות, דבר המציג את ניגוד העניינים שהאבות המייסדים היו בהם בעת הקמת ארצות הברית ואחריה.

למרות שג'פרסון היה בעלים של עבדים רבים הוא נחשב לאחד האנשים הנאורים ביותר בתקופתו. הוא כתב את הכרזת העצמאות ואת מגילת הזכויות, שני מסמכים שמשפיעים עד היום בארצות הברית ובעולם כולו. בניסוח הראשוני של הכרזת העצמאות, ג'פרסון הכפיש את מוסד העבדות, הוא טען כי "זוהי מלחמה אכזרית נגד טבע האדם ושובר את הזכויות הכי חשובות לו - חיים וחירות". בזכות מילים אלו מדינת

8 . Hellie. R. (2020). **Slavery**. Encyclopedia Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/slavery-sociology>

⁹ קליין, ה' (1997). בעקבות קולומבוס: אמריקה 1492-1992. תל אביב: מט"ח. עמוד 37.

¹⁰ אישיים שהיו דמות משמעותית בהקמת ארצות הברית או שנכחו בכנס החוקתי של שנת 1787.

<https://www.britannica.com/topic/Founding-Fathers>

¹¹ נוה, א' (1997). האתוס ה'ברלי' בחברה האמריקנית. ישראל: משרד הביטחון. עמוד 68.

¹² Maloy. M. (2020). **The Founding Fathers Views of Slavery**. American Battlefield Trust. Retrieved: <https://www.battlefields.org/learn/articles/founding-fathers-views-slavery>

¹³ Miranda L. M. (2015). **Hamilton**. Cabinet Battle #1. Retrieved: <https://genius.com/Christopher-jackson-daveed-diggs-lin-manuel-miranda-and-okieriete-onaodowan-cabinet-battle-1-lyrics>

מסצ'וסטס ביטלה את העבדות כבר בשנת 1780. למרות זאת, הפיסקה של הכרזת העצמאות בה מילים אלו הופיעו הושמטה עקב התנגדות של אישים מרכזיים בחלק ממדינות הברית.¹⁴ ובכל זאת, ג'פרסון היה בעל עבדים רבים עד מותו ומעולם לא שחרר עבד. גם לאחר מותו אף אחד מעבדיו לא שוחרר והם נמכרו למרבה במחיר.¹⁵

בתחילת המאה ה-19 התברר כי הכותנה היא הגידול הרווחי ביותר ורבים מהחקלאים עברו לגדל אותה בשדותיהם, דבר שהעלה את הצורך שלהם בידים עובדות.¹⁶ בשנים 1800-1810 היו 90% מהעבדים בארצות הברית מרוכזים במדינות הדרום ושלושה רבעים מהם עסקו בגידולי שדה. בשנת 1810 הגיע מספר העבדים במדינות הדרום ליותר ממיליון ושליש מהלבנים במדינות אלו היו בעלי עבדים.¹⁷

הכותנה, אשר יוצרה במדינות הדרום, נשלחה לצפון, שם, במפעלי טקסטיל, ייצרו מהם בדים ומוצרים שונים. לכן, גם אנשי הצפון, אשר התנגדו לעבדות, החלו להאמין כי קיים צורך בעבדים אך החזיקו כאמור באמונה כי העבדות תיעלם עם הזמן, כאשר המכונה תהפוך יעילה יותר.¹⁸

בתחילת המאה ה-19, הצפון, שהתפתחה בו תעשייה משגשגת, קלט הגירה רבה והתרחב ואילו מדינות הדרום לא התפתחו כלכלית, קלטו פחות הגירה ואוכלוסייתן קטנה ביחס למדינות הצפון. מדינות הדרום חששו מירידה בהשפעה הפוליטית שלהם, גם בבית הנבחרים ובסנאט, שהייצוג בהם מבוסס על גודל האוכלוסייה בכל מדינה. הן חששו גם שמדינות חדשות שיצטרפו לברית ינקטו באותן עמדות כמו מדינות הצפון.

בשנת 1818 טריטוריית מיזורי הגישה בקשה להצטרף לברית כמדינה. הבקשה הגבירה את החשש בקרב תושבי הדרום, כיוון שפחדו שמיזורי תצטרף כמדינה בעלת עמדות דומות לאלו של מדינות הצפון. מדינות הדרום החליטו להגיע לפשרה עם מדינות הצפון כדי לשמר את מעמדן הפוליטי. הוחלט כי על כל מדינה חופשית (מדינות צפון – ללא עבדות) אשר תצורף לברית תצורף גם מדינת עבדות (מדינת דרום), כך יישמר השוויון בסנאט. הסכם זה קיבל ביטוי רשמי בשנת 1820 ונקרא "פשרת מיזורי" שקבע איפה עובר הקו המפריד בין מדינות חופשיות למדינות עבדות. הוחלט גם כי מיזורי תצטרף לברית כמדינת עבדות בעוד שמיינ תצטרף לברית כמדינה חופשית. גם אזרחי מדינות הצפון וגם אזרחי מדינות הדרום התנגדו לפשרה. אזרחי הצפון לא היו מרוצים מהפשרה כיוון שזו איפשרה לעבדות להתרחב למקומות חדשים בעוד שאזרחי הדרום התנגדו לפשרה כיוון שהייתה סממן שלקונגרס יש סמכות לחוקק חוקים הנוגעים לעבדות.¹⁹ הנשיא לשעבר ג'פרסון הגיב על הפשרה כשכתב לחברו ג'ון הולמס "פרשת מיזורי העירה אותי

¹⁴ Wiencek. H. (2012). **The Dark Side of Thomas Jefferson**. Smithsonian. Retrieved: <https://www.smithsonianmag.com/history/the-dark-side-of-thomas-jefferson-35976004/>

¹⁵ Maloy. M. (2020). **The Founding Fathers Views of Slavery**. American Battlefield Trust. Retrieved: <https://www.battlefields.org/learn/articles/founding-fathers-views-slavery>

¹⁶ נווה, א' (1997). האתוס הליברלי בחברה האמריקנית. ישראל: משרד הביטחון. עמוד 68.

¹⁷ קליין, ה' (1997). בעקבות קולומבוס: אמריקה 1492-1992. תל אביב: מט"ח. עמ' 372.

¹⁸ נווה, א' (1997). האתוס הליברלי בחברה האמריקנית. ישראל: משרד הביטחון. עמוד 68.

¹⁹ **Missouri Compromise**. (2019). History. Retrieved: <https://www.history.com/topics/abolitionist-movement/missouri-compromise>

ומילאה אותי באימה כמו פעמון אש באמצע הלילה. זמן מה החשבתי את זה כמודיע על מות הברית. זוהי דחייה בלבד ולא החלטה סופית".²⁰

בשנות ה-30 של המאה ה-19 קמו קבוצות קטנות, בעיקר בצפון, אשר התנגדו נחרצות לעבדות מטעמים דתיים והומניים, נוסף לאמונה כי במדינה התומכת בחוקתה יש לממש את הכתוב בה וליצור שוויון. הם טענו כי העבדות פוגעת באידיאל שעל בסיסו הוקמה ארצות הברית – האידיאל הדמוקרטי ליברלי. הקבוצות החלו לקרוא לאזרחים האמריקנים להצטרף לתנועה שנקראה תנועת "האבולשוויזם".²¹ "אבוליש = לבטל, במקרה זה לבטל את העבדות.

בעלי העבדים בדרום שנאו את האבולשוויזם ופחדו מהפצת הרעיון ומהתרחבות התנועה. החשש היה כה גדול בקרב תושבי הדרום שהטילו צנזורה על העיתון שהתנועה הוציאה לאור, ואסרו על תושבי הדרום לבוא במגע עם אדם המשתייך לתנועה זו. ככל שגבר קולם של תומכי האבולשוויזם החלה כלפיהם טינה מצד רוב התושבים במדינות הצפון, אשר ראו בהם עושי צרות המעלים נושא שאף אחד אינו רוצה לדבר עליו, נושא טאבו.²²

בשנים 1845-1848 ארצות הברית הכירה בבעיה בפשרת מיזורי - שהביאה לביטולה.²³ בשנים אלו יצאה ארצות הברית למלחמה יזומה נגד מקסיקו. המלחמה החלה כאשר ארצות הברית סיפחה את טקסס ונוצר עימות בין מקסיקו לארצות הברית לגבי הגבולות החדשים. בסיום המלחמה ארצות הברית כבשה שטחים נרחבים מטקסס עד האוקיינוס השקט, שטח שהתפרס על כ-1,300,00 קמ"ר. במלחמה זו הכפילה ארצות הברית את שטחה.²⁴

עימות נרחב התחולל סביב השאלה: "מי יקבל שטחים אלה, המדינות החופשיות או מדינות העבדות?" היו שטענו כי אין לתת למדינות העבדות את השטח וכי הוא צריך להיות שייך אך ורק למדינות החופשיות. בגישה זו האמין פוליטיקאי צעיר ממדינת אילינוי - אברהם לינקולן, שהשתכנע כי זו הגישה הנכונה. היו שטענו כי יש לאפשר למדינות העבדות להתרחב, הרי גם הן צריכות להתפתח ולא רק מדינות הצפון, וכי גידול הכותנה פוגע בפוריות האדמה ועל כן החקלאים בדרום צריכים שטח נוסף. אלה היו העמדות הקיצוניות ביותר, ביניהן התפתחו עמדות מתונות יותר. הראשונה הייתה המשך קו מיזורי עד האוקיינוס השקט, ובכך לפצל את הטריטוריה החדשה לשניים, כמו שהיה עד אז בארצות הברית. השנייה הייתה כי ההחלטה האם המדינה תאפשר עבדות או לא אינה נתונה בידי הקונגרס אלא בידי התושבים. עמדה זו דגלה בכך שברגע שטריטוריה תגיע למספר התושבים הדרושים, היא תוכל להגיש בקשה להצטרף לברית, כפי שתמיד היה. אחד מן התנאים להצטרפות לברית היה שעל כל מדינה חדשה לנסח חוקה, בה יקבעו האם הם מקבלים עבדות במדינתם או שתהיה נקייה מעבדות.²⁵

²⁰ ציטוט מאת ג'פרסון, אתר מונטיסילו, <https://www.monticello.org/site/research-and-collections/fire-bell-night-quotation>

²¹ נווה, א' (1997). האתוס הליברלי בחברה האמריקנית. ישראל: משרד הביטחון. עמוד 69.

²² שם, עמוד 69

²³ **Missouri Compromise.** (2019). History. Retrieved: <https://www.history.com/topics/abolitionist-movement/missouri-compromise>

²⁴ **Mexican-American War.** (2021). Encyclopedia Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/event/Mexican-American-War>

²⁵ נווה, א' (1997). האתוס הליברלי בחברה האמריקנית. ישראל: משרד הביטחון. עמודים 72-73

ב-24 בינואר 1848 הלך אזור ארצות הברית על גדת נהר, כ-45 ק"מ מזרח לסקרמנטו, כאשר הבחין בגרגרים זוהרים. כאשר ברר מה הם הגרגרים גילה כי הם זהב. הוא, סיפר לחבריו ולאנשים מעיירות באזור, כמו סן פרנסיסקו ומונטריי. השמועה החלה להתפשט, עד שבחודש מרס פורסמה בעיתון מקומי. חודשיים לאחר מכן, במאי, החלו להגיע מחפשי זהב רבים למקומות שעד אז היו כמעט עיירות רפאים. דבר זה נקרא "הבהלה לזהב".²⁶ עקב גל ההגירה לקליפורניה, בשנת 1850 הפוליטיקאים היו חייבים להחליט מה הגישה שינקטו בה. קליפורניה גדלה מספיק כדי להפוך למדינה והיה צריך להחליט האם תהיה מדינה חופשית או מדינת עבדות. תושבי קליפורניה רצו מדינה חופשית, "מדינה לבנה", מדינה ללא שחורים. כי אם תהיה מדינת עבדות רבים יהגרו אליה עם עבדיהם ולא יוכלו להיות מדינה רק ללבנים.²⁷

כפתרון לבעיית קליפורניה הגיעו בקונגרס "פשרה הגדולה", שקבעה כי קליפורניה תצטרף לברית כמדינה חופשית (פעם ראשונה שהיחס בסנאט הופר בין מדינות חופשיות למדינות עבדות). נקבע כי גורל המדינה ייקבע כאשר יגיע הזמן, בתקווה שעד אז יגיעו לפתרונות אחרים או שסוגיית העבדות תיפתר, כפי שג'פרסון קיווה כבר עם קום המדינה. הקונגרס דחה שוב דיון בנושא הקשה, כפי שקרה בסוגיית העבדות פעמים רבות מאז הכרזת העצמאות.²⁸ נוסף לכך, הפשרה הגדולה הייתה צריכה גם קולות של דמוקרטים, ועל כן לא יכלו רק לצרף את קליפורניה לברית אלא היו חייבים לתת משהו במקום, הדבר הזה היה חיזוק של חוק העבדים הנמלטים, שכעת קבע כי כל עבד שנמלט מבעליו וברח צפונה למדינות החופשיות יחויב לחזור לבעליו.²⁹

בשנות החמישים המפלגה הוויגית התפרקה ובכך המפלגה הדמוקרטית זכתה בנשיאות ארצות הברית בבחירות ב-1856. כיוון שהתחרות היחידה שהייתה למפלגה זו הייתה הרפובליקנית, שפעלה במדינות הצפון, הדמוקרטים השיגו את כל האלקטורים במדינות הדרום, נוסף למספר אלקטורים מצומצם בצפון, שהספיק לניצחון בבחירות לנשיאות. "הפשרה הגדולה" הובילה לתהליך נוסף, היא העידה על יחס תמוה ביותר כלפי העבדות והתפשטותה מערבה – מחד מוסד העבדות לא מעוגן בחוקה ומאידך אינו מוצא מן החוק על-ידי תיקונים בחוקה. הדיון בנושא פגע בפוליטיקאים בארצות הברית, בעיקר של המפלגה הגדולה ביותר של התקופה – הוויגית. הפגיעה הרבה במפלגה נוצרה כיוון שוויגים רבים חששו כי הפשרה היא סמל לכך שהממשל מאפשר למוסד העבדות להתפשט מערבה. כתגובה, במדינות הצפון צמחה מפלגה חדשה שפעלה רק במדינות הצפון – מפלגת "האדמה החופשית". עם גדילת המפלגה החדשה הצטרפו אליה חוגים חדשים, והמפלגה הקטנה, שהחלה כחוג פוליטי קטן של מאוכזבים מהמפלגה הוויגית, הפכה למעצמה חזקה בפוליטיקה במדינות הצפון ונקראה המפלגה הרפובליקנית. מפלגה זו גרמה להחלשת כוחה של המפלגה הוויגית בגופים הממשלתיים ובעיקר בקונגרס.³⁰ המפלגה הדמוקרטית החזיקה בנשיאות עד 1861, עם כניסת אברהם לינקולן לנשיאות.³¹ מאחר ולדמוקרטים הייתה שליטה במוסד

²⁶ גוטפלד, א' (ח"ת). קליפורניה - הבהלה לזהב. מסע אחר, אחר: מ:

<https://www.masa.co.il/article/%D7%A7%D7%9C%D7%99%D7%A4%D7%95%D7%A8%D7%A0%D7%99%D7%94-%D7%94%D7%91%D7%94%D7%9C%D7%94-%D7%9C%D7%96%D7%94%D7%91/>

²⁷ Blakemore E. (2018). **California Once Tried to Ban Black People**. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/california-once-tried-to-ban-black-people>

²⁸ נווה, א' (1997). האתוס הליברלי בחברה האמריקנית. ישראל: משרד הביטחון. עמודים 74-73

²⁹ Roos. D. (2021). **Why the Whig Party Collapsed**. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/whig-party-collapse>

³⁰ שם

³¹ **Every US President Listed**. (2016). The Guardian. Retrieved: <https://www.theguardian.com/news/datablog/2012/oct/15/us-presidents-listed>

הנשיאות, במשך השנים הנשיאים מינו דמוקרטים ו"אוהדי מוסד העבדות" נוספים לבית המשפט העליון, כך שעד סוף שנות החמישים בית משפט זה הורכב ברובו משופטים עם גישה אוהדת יחסית לעבדות.

מאחר שהקונגרס ממונה על-פי הרכב האוכלוסייה הוא נהנה מרוב רפובליקני. כיוון שהצפון היה מאוכלס הרבה יותר ממדינות הדרום, הסנאט נהנה גם הוא מרוב רפובליקני עם הצטרפות קליפורניה לברית, בעוד שהנשיאות ובית המשפט העליון היו בשליטת הדמוקרטים. הדבר הוביל לפגיעה קשה במנגנוני הממשל ולקיפאון חוקתי שנוצר עקב קושי בהעברת חוקים, ולתסכול עמוק מכל הצדדים, בעיקר של מדינות הצפון, ולבסוף גרם לפירוק הברית.³²

סטפן דאגלס, סנאטור ממדינת אילינוי מטעם המפלגה הדמוקרטית, הציע חוק שנקרא חוק "קנזס-נברסקה". החוק חילק מחדש את הטריטוריות שנותרו, והשפיע על אזור שכיום מחולק למדינת דקוטה הצפונית, דקוטה הדרומית, מונטנה, נברסקה וקנזס. החוק היה מנוגד להחלטת 1820 "פשרת מיזורי" והביא לביטולה. עם העברת החוק החדש גבר המתח בארצות הברית כיוון שב-1820 השטח נקבע כמקום ללא עבדות, אך הצעת החוק הזו איפשרה את העבדות במקום. החוק חילק את השטח לשתי טריטוריות, קנזס ונברסקה, וקבע כי מתיישבים בכל טריטוריה יצביעו על השאלה האם הם רוצים שבמקום תהיה עבדות או שיהיה מקום חופשי, על פי עקרון הכרעת הרוב.³³ החוק, אשר מטרתו הייתה להתקבל גם במדינות הצפון וגם במדינות הדרום, אכן עבר ברוב קולות אך גרם להתלקחות בקונגרס בין דאגלס לבין חבר קונגרס צעיר מאותה מדינה, אברהם לינקולן.³⁴

החוק של דאגלס יצר מתח רב בין תושבי מדינות הצפון לדרום, כאשר שאלת כל מדינה שעתידה להצטרף לברית הפך לקרב בין הצדדים השונים באותה מדינה, כיוון שלא יכלו להסכים אם המדינה תהיה חופשית או מדינת עבדות. החלו גם ריבים רבים בקונגרס ובקרב אוכלוסיית ארצות הברית, שהפכה להיות מקוטבת יותר מתמיד בסוגייה זו. ריבים אלו אף הביאו במקרים מסוימים לאללימות פיזית.

פרשה נוספת שעלתה לסדר היום הציבורי בארצות הברית באותן שנים הייתה פרשת "פרשת דרד סקוט", משפט מתוקשר שהגיע עד בית המשפט העליון.³⁵ דרד סקוט היה עבד במדינות הדרום אשר ברח והגיע למדינת אילינוי שבצפון. בעל העבד טען כי הוא עדיין רכושו וכי הוא דורש אותו חזרה ואילו סקוט טען שכיוון שהוא נמצא במדינה שאינה תומכת בעבדות הוא אינו עבד יותר וביקש לגור באילינוי בקביעות. בית המשפט העליון – הקובע הסופי – לא הצליח להגיע להחלטה כיוון שהיה חצוי. במקרה כזה ההחלטה עוברת לנשיא בית המשפט העליון – שאז תמך במוסד העבדות ובמדינות הדרום. נשיא בית המשפט פסק שהתביעה פסולה.³⁶ הוא נימק את החלטתו במספר סיבות, אחת מהן הייתה כי עבד הוא בגדר קניין של בעליו ועל פי פסקה 5 במגילת הזכויות אסור לפגוע בקניינו הפרטי של אדם, וכי הפיכת סקוט לחופשי פירושה פגיעה בקניין הפרטי של בעליו, ללא הליך משפטי הולם. נקבע כי עתירתו של סקוט נוגדת את

³² נווה, א' (1997). האתוס הליברלי בחברה האמריקנית. ישראל: משרד הביטחון. עמודים 75-76

³³ **Kansas-Nebraska act**. (2009). History. Retrieved: <https://www.history.com/topics/19th-century/kansas-nebraska-act>

³⁴ נווה, א' (1997). האתוס הליברלי בחברה האמריקנית. ישראל: משרד הביטחון. עמוד 77

³⁵ שם, עמוד 78

³⁶ Urofsky, M. I. (2022). **Dred Scott Decision**. Encyclopedia Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/event/Dred-Scott-decision>

החוקה. בפסיקה נכתב גם כי שינוי מיקום אינו משנה מעמד של חפץ או אדם ועל כן מעמדו של סקוט אינו משתנה והוא עדיין עבד.³⁷

פסיקה זו פורשה בדרכים רבות, ברובן כמתן אישור לעבדות בכל ארצות הברית, כקביעה כי איסור עבדות באזור מסוים נוגד את החוקה כי זו פגיעה בקניינם הפרטי של בעלי העבדים באותו אזור. ההחלטה והפירוש הסעירו מאוד את תושבי מדינות הצפון וגם את תושבי המדינות שעד אז לא היו מעורבים בענייני העבדים ועקב פסקה זו הפכו מעורבים יותר. תושבי הצפון החלו להרגיש קרבה רבה יותר למפלגה הרפובליקנית, באמונה כי מפלגה זו היא היחידה שנאבקה במוסד העבדות. משנת 1857 ועד הבחירות בשנת 1860 גדל מאוד מספר החברים במפלגה הרפובליקנית. המפלגה הבינה כי עליה להתאגד סביב אדם בעל יכולת מנהיגות, בעל כריזמה, מתון, בעל כושר רטורי רב, בלתי מזוהה אידיאולוגית, אדם שיהווה פשרה בין יריבים ידועים – אנשים בצפון-מזרח ואנשים במערב. כך מצאה לה המפלגה הרפובליקנית מועמד לנשיאות – אברהם לינקולן.

לינקולן, אשר נבחר כנשיא בשנת 1860, טען כי מדינה כמו ארצות הברית לא יכולה לתת לעבדות לגיטימציה. הוא טען כי העבדות היא פגם במדינה הדוגלת בשוויון ובחירות. הוא אמר כי העבדות היא עוול חברתי, מוסרי ופוליטי. לינקולן, אשר נוסף לכך שדאג למניעת העבדות הייתה חשובה לו השמירה על הברית, לא הציע לפרק את העבדות במדינות בהן התקיימה אלא רק למנוע את התפשטותה. כיוון שלינקולן ניצח רק בזכות האלקטורים של מדינות הצפון ולא השיג אלקטור מאף מדינת דרום, מדינות הדרום חשו תסכול רב וטענו כי הבחירות היו לא חוקיות, על אף שטענתם לא עמדה במבחן פורמלי חוקתי.³⁸

מההודעה על נצחונו של לינקולן בבחירות ועד השבעתו לנשיא חלפו 5 חודשים, במהלכם החלו מדינות הדרום לפרוש מהברית. הראשונה, דרום קרוליינה, הודיעה על פרישתה מהברית מיד לאחר היבחרו של לינקולן. תוך מספר שבועות הצטרפו לדרום קרוליינה עוד 5 מדינות.³⁹ המנהיגים במדינות טענו כי תפקיד המדינה לבחון את מצבה ויחסה עם הברית, וכי אם המדינה חשה כי הברית מסכנת את קיומה וריבונותה היא רשאית לפרוש. לינקולן ורבים נוספים ניסו למנוע פרישות רבות מן הברית, ללא הצלחה, וכבר בדצמבר 1860, 4 חודשים לפני השבעתו, הבין לינקולן כי יציאת מדינות הדרום מהברית בלתי נמנעת.

לאחר פרישת דרום קרוליינה פרשו גם מדינות הדרום העמוק ולאחר מכן מדינות הדרום הגבולי. אך לא כל מדינות הדרום עזבו את הברית, חלק ממדינת וירג'יניה נשאר (החלק המערבי, שקיבל את השם וירג'יניה המערבית) וגם מיזורי נשארה בברית. מרילנד, שלא הייתה מדינת דרום גיאוגרפית, נשארה בברית, אך בדרום מרילנד היו רבים שהזדהו עם מדינות הדרום, וכך נוצר מצב שעיר הבירה של ארצות הברית, וושינגטון, הייתה מובלעת בין וירג'יניה שעזבה את הברית לבין דרום מרילנד שאנשיה הזדהו עם מדינות הדרום. מדינות הדרום (כולל דרום מרילנד) הקימו קונפדרציה, כמו הקונפדרציה שהייתה בתקופה הקדם חוקתית, ועל אף שקשרי המדינות היו רופפים, הם עדיין בחרו נשיא וסגן נשיא והיה להם מפקד עליון לצבא המשותף. הקונפדרציה הגישה בקשה שארצות הברית תכיר בה כמדינה. לינקולן טען כי הפרישה מן הברית היא אקט של תוקפנות על עקרונות הדמוקרטיה ועל הדמוקרטיה בארצות הברית ולכן לא תתקבל.

³⁷ נווה, א' (1997). האתוס הליברלי בחברה האמריקנית. ישראל: משרד הביטחון. עמודים 79-80

³⁸ שם, עמודים 80-81

³⁹ **Republican Party**. (2021). Encyclopedia Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/Republican-Party>

לינקולן הצליח לתמרן את זה כך שלא רק שמדינות הדרום הן שפרשו מהברית אלא נראה שהן החלו במלחמה. אנשי דרום קרוליינה תקפו מבצר פדרלי, התקיפה הייתה "יריית הפתיחה" במלחמת האזרחים.⁴⁰

לינקולן קרא לגיוס המוניים על מנת להגן על הברית, ובמלחמה שנמשכה 4 שנים, 1861-1865, הייתה ארצות הברית נתונה במלחמה שנחשבת בעיני רבים לקשה ביותר בתולדותיה, מלחמה עקובה מדם. המלחמה פיצלה משפחות ופגעה ברכוש רב. צבא הברית נלחם בצבא הקונפדרציה שנקרא "ברית המרד", לבסוף הצליחה הברית להביא לדיכוי המרד והדרום נכנע. עם סיום המלחמה נרצח לינקולן, הוא נחשב לקורבן האחרון במלחמה זו.

בשנת 1863, באמצע המלחמה, יצא צו נשיאותי אשר ביטל את העבדות בכל הטריטוריות והמדינות בתוך הברית (מרילנד ווירג'יניה המערבית לדוגמה), ובסיום המלחמה הועבר התיקון ה-13 לחוקת ארצות הברית שביטל את העבדות בכל הברית. נוסף לתיקון ה-13, שהיה ראשון לאחר מלחמת האזרחים, עבר גם התיקון ה-15 שהעניק זכויות בחירה לכל אזרחי ארצות הברית ללא הבדל גזע וצבע עור.⁴¹ בשנת 1860, שלוש שנים לפני ביטול העבדות בארצות הברית, התקיים מפקד אוכלוסין מקיף ובו נקבע כי ישנם ארבעה מיליון עבדים בארצות הברית, ולכן כאשר התיקון עבר היה שינוי עצום מבחינת מספר הזכאים לבחור ולהיבחר.

1.2 - התיקון ה-15:

"until justice is blind to color, until education is unaware of race, until opportunity is unconcerned with the color of men's skin, emancipation will be a proclamation but not a fact."⁴²

ציטוט זה, אשר נאמר על ידי הנשיא לינדון ג'ונסון, מראה כי לאורך היסטוריית ארצות הברית היה מאבק מתמשך לשוויון חברתי וחוקי בין שחורים ללבנים ושכל עוד הדבר לא ימומש לא תהיה אמנסיפציה אמיתית. תהליך יצירת השוויון בין שחורים ללבנים בארצות הברית הוא תהליך ארוך, יש האומרים כי הוא עוד לא נגמר ויש האומרים כי הוא לא ייגמר לעולם אך בשנת 1870 נלקח צעד אחד קדימה לכיוון השוויון. בשנה זו אושר רשמית התיקון ה-15 לחוקת ארצות הברית.

הגדרת התיקון:

1. זכותם של האזרחים להצביע בבחירות לא תישלל ולא תוגבל על ידי ארצות הברית או על ידי מדינה ממדינותיה בגלל גזע, צבע עור או מצב של עבדות בעבר.

2. בסמכותו של הקונגרס לאכוף תיקון זה באמצעות חקיקה נאותה.⁴³

בשנת 1868 נבחר יוליסס גרנט לנשיא ה-18 של ארצות הברית, המשימה שהוטלה עליו הייתה אחת מהגדולות ביותר שהוטלו אי פעם על נשיא בתחילת כהונתו. היה עליו לאחד מדינה שזה עתה יצאה ממשבר אזרחי ומלחמת אזרחים. לאחר המלחמה הוענקו זכויות בחירה ללא-לבנים דרך חקיקה, אך

⁴⁰ נווה, א' (1997). האתוס הליברלי בחברה האמריקנית. ישראל: משרד הביטחון. עמודים 82-83

⁴¹ שם, עמוד 84.

⁴² מתוך נאום של הנשיא לינדון ג'ונסון, 1972, <https://www.azquotes.com/quote/148252>

⁴³ גוטפלד, א' (1989). תחילתה של אומה. תל אביב: פפירוס. עמוד 264

חוקים אלו, שנקראו "חוקי השיקום", העניקו זכויות בחירה לשחורים וזכויות שוות לשחורים במדינות הדרום ורבים ראו זאת כלא דמוקרטי כיוון שזה משפיע רק על חלק מסוים באוכלוסייה, כיוון שחוק זה לא תקף במדינות הצפון. אכן, 11 מתוך 21 מדינות הצפון לא איפשרו לשחורים לבחור בשנת 1868. גם "מדינות הגבול", שהיוו קו תפר בין מדינות הדרום למדינות הצפון, לא העניקו זכויות בחירה לשחורים. באזור זה חיה שישית מאוכלוסיית השחורים בכל ארצות הברית באותה תקופה.

הרפובליקנים הבינו כי הפתרון לבעיה יהיה הוספת תיקון לחוקה. וכך, בין הבחירה של הנשיא גרנט להשבעתו כמה חודשים לאחר מכן, הצוות של גרנט ופוליטיקאים רבים נוספים עבדו שעות רבות על ניסוח התיקון ושידול פוליטיקאים נוספים להצביע לו.

לתיקון הוצעו שלושה נוסחים שונים: הראשון אסר על המדינות לאסור את זכויות ההצבעה עקב צבע עור, גזע או רקע של עבדות. השני אסר על המדינות לאסור את זכות ההצבעה עקב חוסר יכולת קריאה, רכוש או תנאי לידתם. השלישי קבע כי לכל אזרח אשר מלאו 21 יש את זכות הבחירה.

הדיון על הבחירה בין שלושת התיקונים היה סוער וארוך, לבסוף נתקבלה האופציה הראשונה. הרפובליקנים ראו בו את המתון ביותר ועל כן יש לו הסיכוי הגבוה ביותר לקבל אישור מהיר של הדמוקרטים בקונגרס ובמדינות. להצעה לתיקון התנגדו גם מן הצד הרפובליקני של המתרס, רבים קבעו כי הנוסח מופשט ופרוץ מדי.⁴⁴

בפברואר 1869 התיקון לחוקה עבר בקונגרס אך לפני שההצעה הפכה למציאות בחוקת ארצות הברית היא הייתה צריכה להשיג גם את אישור המדינות, או לכל הפחות שלושה רבעים מן המדינות. מדינות רבות התנגדו לתיקון המוצע ולכן לא תמכו בו. כך נוצר מצב בו להצעה היו 21 מדינות תומכות - 17 רפובליקניות ו-4 דמוקרטיות. חסרו להצעה 11 מדינות כדי להתקבל כתיקון לחוקה. כולם נשאו עיניים אל המדינות הדמוקרטיות בדרום, שהתכוונו לשוב לאיחוד. חברי קונגרס בתפקידי מפתח הבינו את ההזדמנות שנוצרה ולכן חוקקו חוק כי כל מדינה שרוצה לשוב ולהצטרף לאיחוד צריכה לאשר את התיקון ה-15 וכך גם מדינות דמוקרטיות שהתנגדו לתיקון זה נאלצו לאשר אותו על מנת לשוב לאיחוד. כך, נותרו המדינות ללא ברירה, ונאלצו לאשר את ההצעה לתיקון ולשוב לאיחוד. במרס 1870 השיגה ההצעה את הרוב הדרוש והפכה לתיקון בחוקה. כבר באותה שנה שחורים רבים מימשו את זכותם הטרייה והצביעו בבחירות.⁴⁵

1.3 - מהתיקון ה-15 לתיקון ה-24:

לאחר התיקון ה-15 החלו להופיע ולפעול ארגונים רבים במטרה למנוע את זכות הבחירה של השחורים. מהמפורסמים והחזקים ביניהם, הפעיל עד היום, הוא Ku Klux Klan (KKK). במשך 12 חודשים העביר הקונגרס 3 חוקים שמטרתם לחזק ולהגן על התיקון ה-15. על אף חוקים אלה, היו שטענו שמניעה מהשחורים מלהצביע היא לא עבירה על החוק. טיעונים אלו התבססו על הטענה כי התיקון ה-15 אינו מעניק את זכות הבחירה לשחורים אלא רק אוסר להגביל את ההצבעה על בסיס גזע, ועל כן, מותר לאזרח למנוע מאזרח אחר את זכותו לבחור. על כן הייתה חשיבות רבה בחוקים אלה שימנעו מאזרחים למנוע מאזרחים אחרים להצביע.⁴⁶

⁴⁴ **Passage of the Fifteenth Amendment.** (n.d.). American Experience. Retrieved: <https://www.pbs.org/wgbh/americanexperience/features/grant-fifteenth/>

⁴⁶ Swinney, E. (1962). **Enforcing the Fifteenth Amendment, 1870-1877.** The Journal of Southern History. (p 202-203). Retrieved: [Enforcing the Fifteenth Amendment, 1870-1877 on JSTOR](#)

בשנים 1870 ועד 1896 (כאשר החוקים בוטלו), נעשו פעולות משמעותיות לאכוף את החוקים האלה ואת התיקון ה-15, דרך משרד המשפטים, כאשר מרבית הפעולות נעשו בשנים 1870-1887, בעיקר ב-4 השנים הראשונות של החוקים. עד 1896 התנהלו 7,372 משפטים שהנאשמים בהם הואשמו בעבירה על חוקים אלו. על אף ניסיונות למנוע את זכותם להצביע בדרום, בשנת 1877 מרבית השחורים עוד התגוררו והצביעו במדינות הדרום.⁴⁷ לאורך 4 השנים הראשונות הייתה מגמת ירידה כללית בשיעור ההרשעות, בשנה הראשונה - 1870 שיעור ההרשעות עמד על 74%, ב-1871 על 41%, ב-1872 49% וב-1873 36%.

בשנת 1874 התנהלו 966 משפטים, רק ב-102 נמצאו אשמים. בשנה זו רק כ-10.5 אחוז מהנאשמים נמצאו אשמים, כאשר הם מואשמים בסעיפים של עבירה על חוקים אלה, לעומת 49.9 אחוז מתוך כל התיקים שהתנהלו באותה שנה. עקב כך החלה להתפתח תודעה חברתית כי הסיבה היחידה למעצרים הרבים לא הייתה על מנת להשיג צדק אמיתי אלא כדי להדגיש אג'נדה מפלגתית ולהרתיע את הציבור.⁴⁸

קיימות מספר סיבות לשינוי הפתאומי ולצניחה במספר הנאשמים בשנת 1874. הראשונה היא שינויים במגמת הממשל. הממשל החליט כי יש לנקוט עמדה יותר מתונה כלפי אכיפת חוקים אלו. שר המשפטים, ג'ורג' וויליאמס, טען כי רוב פעולות ה-KKK כבר טופלו וכי מנהיגי הארגון כבר הורתעו והארגון רוסן, ועל כן הממשל יכול לקחת רגיעה קלה בכל הנוגע לטיפול בארגון. נוסף על כך טענו כי פעולות הממשלה וההתערבות בבחירות הובילו לכעס ציבורי רב כלפי הממשל, שהוביל לחוסר כבוד כלפי הרשויות ולחוסר הקשבה לחוקים, המנוגד למטרת הפעולות שנקטו.

טענות אלה היו לכיסוי והסוואה של הסיבות האמיתיות לירידה המשמעותית בהתערבות הממשל. הממשל כבר לא נהנה מההון הפוליטי שהחוקים העניקו לו. בהתחלה היה עניין רב של תושבי מדינות הצפון כלפי החוקים, אך כאשר מדינות הצפון נכנסו לשפל כלכלי, הן איבדו עניין במתרחש במדינות הדרום. נוסף על כך, מדינות הדרום המשיכו להתנגד לחוקים. עד 1874, כאשר מדינות הצפון עוד התעניינו במתרחש, היה כדאי לממשל "להקריב" את יחסיו עם תושבי הדרום על מנת להשיג עוד תמיכה מאזרחים בצפון, אך עם איבוד העניין של תושבי הצפון לא היה כדאי לו להמשיך להתנגד לדעת הרוב בדרום. סיבה נוספת לירידה בהתערבות הייתה יותר אישית. שר המשפטים היה אדם בעל כוח והשפעה רבה בזמן מינויו ב-1871, אך בשנת 1874, שלוש שנים לאחר שמונה, הוא היה אחד האנשים השנואים ביותר בכל ארצות הברית, וכונה בעיתונות "שר לענייני מדינות הדרום בממשל גרנט". שר המשפטים, שרצה לעשות שינוי תדמית, עבר למדיניות מתונה יותר. עקב שינוי המדיניות רבים מהאנשים שנעצרו לא הועמדו למשפט ולבסוף שוחררו.⁴⁹

הסיבה השנייה לצניחה בשיעור ההרשעות, ויש המחשיבים אותה לחשובה ביותר, הייתה מספר רב של קביעות בית המשפט שהפכו את הסיכוי להצליח להרשיע בן אדם על סמך חוקים אלה כמעט בלתי אפשרי. במשפט אחד ההגנה טענה כי החוקים אינם תואמים את החוקה ועל כן לא יכולים להיות חוק. ההגנה חיזקה טיעונים אלה עם דוגמאות והסברים מנומקים והשופט באותו משפט ראה בחוקים אלו כנוגדים את החוקה ועל כן אינם חוקיים. הממשל החליט לערער על החלטת בית המשפט לעתור לבית המשפט העליון ולמרות זאת החוק לא שונה ולא בוטל. במשפט אחר שהתנהל באותו זמן השתתפו שני שופטים, האחד שופט בית המשפט העליון והשני שופט בית המשפט המחוזי. שופט בית המשפט העליון האמין כי חוקים אלה אינם חוקיים ולא עומדים בחוקה וכך גם התיקון ה-15. השופט השני לא הסכים אתו ועל כן המשפט

⁴⁷ שם, עמוד 204

⁴⁸ שם, עמוד 205

⁴⁹ שם, עמודים 205-297

עבר לבית המשפט העליון, עקב חוסר יכולת להגיע להסכמה. בית המשפט העליון לא דן בסוגיה כיוון שאכיפת החוקים נעצרה. במשפטים נוספים שהתנהלו באותו זמן ההגנה ניצלה את ההזדמנות וטענה שכיוון שעוד לא ידוע עתידם של החוקים, יש לבטל כל משפט שמתנהל על בסיס חוקים אלה, וכך אכן נעשה. בית המשפט העליון קבע כי הקונגרס יכול רק לחוקק מניעה של אפליה שמקורה בממשל המדינה או בממשל ארצות הברית ועל כן ביטל מספר סעיפים מתוך שלושת החוקים. למרות שמרבית הסעיפים בחוקים עוד היו תקפים החליטו במשרד המשפטים לצמצם את אכיפת החוקים על מנת למנוע עוד שלילות של סעיפים מתוך חוקים אלו.⁵⁰

הסיבה השלישית להאטה בהרשעות נובעת לא מהממשל ולא מבתי המשפט אלא מהאזרחים. אזרחים הפסיקו לשתף פעולה עם בתי המשפט ורבים לא רצו להופיע למתן עדות. רוב הלבנים לא רצו לשתף פעולה עם הממשל בתיקים של הגבלת זכויות בחירה של שחורים, כיוון שרבים סברו כי השחורים אינם צריכים לקבל זכויות אלה. ההפתעה האמיתית הגיעה מחוסר שיתוף פעולה מצד השחורים. השחורים פחדו מעוינות מצד הארגונים הלבנים ופחדו להיפגע, דבר שקרה במספר אירועים בעבר, בהם פגעו חברי KKK וארגונים נוספים בשחורים שהעידו בתיק על אדם שהגביל את זכות הבחירה של אדם אחר. עקב כך, השחורים הגישו בקשות לנשיא ולמשרד המשפטים לקבל הגנה בתמורה לעדות אך לא זכו להצלחה רבה, לכן משפטים רבים בוטלו עקב מחסור בעדויות.⁵¹

סיבה רביעית, גם המדינות לא שיתפו פעולה עם הממשל. במקום זאת, המדינות בדרום תבעו פעמים רבות עובדי ממשל פדרלי על מגוון רב של תיקים, בין אם על מעצרי שווא, תקיפה ובמספר פעמים אפילו רצח. הדרך היחידה להילחם בתיקים אלה ולהגן על עובדי הממשל הייתה להעביר את התיקים למשפט פדרלי במקום לבית משפט של המדינה, הדבר התאפשר בעזרת אחד החוקים שנחקקו כדי להגן על התיקון ה-15, אך גם זה דרש תהליך ארוך, קשה וכמעט בלתי אפשרי.⁵²

סיבה חמישית לכישלון התוכנית היה המחסור הרב בכסף. בשנים אלה העלויות היו כמעט פי שלושה עקב התוכנית לאכיפה המקיפה של החוקים האלה, אך למשרד המשפטים לא היה תקציב כדי לשלם על כל התוכנית. הקונגרס, האחראי על התקציב, נאבק עם הדרישה הגורפת מצד תושבי ארצות הברית להוריד את המיסים, ולכן לא היה ביכולתו להשיג את המימון הדרוש. שר המשפטים הודיע לכלל תובעי המחוז לא לאכוף את שלושת החוקים המגנים על התיקון ה-15 אלא אם כן הציבור במחוז דורש זאת. לאחר 1874 בית הנבחרים עבר לשליטת הדמוקרטים, הם החליטו להקים ועדה שתחקור את בזבוז הכסף של משרד המשפטים. הוועדה החליטה כי על משרד המשפטים לצמצם את הוצאותיו בחצי מיליון דולר. הוחלט כי כל מחוז יעמוד בתקציב מוגדר ולא יוכל לחרוג ממנו. נקבע כי יש לשפוט רק אנשים שהובילו את המתקפות נגד זכויות הבחירה ולא את מי שתרים להן.⁵³

הסיבה השישית והאחרונה לירידה החדה במספר ההרשעות הייתה כי אנשים רבים שעבדו במערכת המשפט השתמשו בכוחם כדי למנוע הרשעות אלה. היו שמילאו את חבר המושבעים אך ורק בתושבים המזדהים עם המפלגה הדמוקרטית, וכך נאשמים רבים יצאו זכאים. כאשר גילו מקרה כזה האדם

⁵⁰ שם, עמודים 207-209

⁵¹ שם, עמוד 209

⁵² שם, עמוד 210

⁵³ שם, עמודים 211-213

האחראי על מינוי חבר המושבעים פוטר והוחלף. תובע מחוזי ממדינת ג'ורג'יה ניצל את כוחו ולא איפשר לנפגעי פעולות של ה-KKK להעיד.⁵⁴

על אף הכישלון של התוכנית ניכר שיפור ביחס כלפי שחורים במחוזות שונים והיו אפילו שהחלו לייצג אותם בבתי המשפט ובשאר חלקי הממשל. דוגמה לכך הם מחוזות רבים שניסו לשלב את השחורים בחבר המושבעים, בחלק מהמחוזות הניסיון הצליח אך בחלק מן המחוזות נוצר דיון ארוך סביב אישור כל מושבע שחור. במחוזות אלה הוחלט לא לשלבם על מנת לחסוך זמן.⁵⁵ למרות אכיפה קלוקלת זו, ניתן לראות שלתיקון ה-15 היה ביטוי בחוקי המדינה ובאכיפת החוקים. דוגמה לכך ניתן לראות במשפט *Guinn V. United States*. במקרה זה ניתן לראות ביטוי לאכיפה של התיקון ה-15 כאשר תיקון זה שימש לפסילת חוק אחר.

בשנת 1907 הצטרפה לברית מדינה חדשה, מדינת אוקלהומה. במהלך תהליך הכניסה לברית, כפי שנדרש מכל מדינה, תושבי אוקלהומה כתבו לעצמם חוקה ובה קבעו את חוקי המדינה. בחוקה המקורית לא הייתה הגבלת זכויות בחירה על אף אדם. בשנת 1910 התווסף לחוקה זו תיקון חדש, סעיף מתיקון זה ידוע כ-"The Grandfather Clause". התיקון קבע כי כדי לקבל את זכות הבחירה, אדם צריך להיות בעל קשר משפחתי ישיר לאדם עם זכות בחירה משנת 1866 או מלפני כן, משמע חייב להיות בעל קשר דם לאדם לבן.⁵⁶ כתחליף, יכול אדם ללא קשר דם לגשת למבחן אוריינות, אך הבוחנים פירשו את הסעיף כך שהם יכולים לעשות את המבחן כרצונם. כך נוצר מצב בו הם בחנו את השחורים במבחן קשה יותר במטרה להכשילם ובכך למנוע מהם את זכות הבחירה. היו גם מקרים בהם לא אישרו לשחורים לגשת כלל לבחינה. נוצר מצב בו אף שחור לא קיבל את זכות הבחירה במדינת אוקלהומה.

בשנת 1915 משרד המשפטים של ארצות הברית החל לתבוע דמויות מרכזיות האחראיות על מבחני האוריינות במדינת אוקלהומה. אחד המשפטים המפורסמים ביותר - "*Guinn V. United States*" הגיע לבית המשפט העליון. במשפט זה נקבע כי הסעיף בחוקת אוקלהומה נוגד את חוקת ארצות הברית בתיקון ה-15, כיוון שהוא מגביל בעקיפין את זכות הבחירה לשחורים. הסעיף בוטל. שופט בית המשפט העליון אדוארד וויט ראה את המשמעות האמיתית של הסעיף - ניסיון בוטה מאוד להגביל זכויות בחירה של שחורים ולמנוע את יכולת ההשפעה שלהם. בפסק הדין נטען כי הסעיף בחוקת אוקלהומה גורר אפליה על בסיס גזע כיוון שהינו מתבסס על תקופת זמן מלפני החלת התיקון ה-15, תקופה שהייתה מאופיינת בעבדות. המשפט יצר רעש תקשורתי נרחב ופורסם ברחבי ארצות הברית, בעיקר בקרב קהילות של שחורים או של תומכי זכויות שוות לשחורים. הדבר נחשב בקהילות השחורות כיום, ואף אז, כצעד משמעותי לקראת החלת זכויות שוות והוגנות בנושאי בחירה לקהילת השחורים.⁵⁷

דוגמה נוספת להשפעה הרבה שהייתה לתיקון על ארצות הברית היא דרך הקונגרס. כבר ב-1870 נכנסו גם לסנאט ארצות הברית וגם לבית הנבחרים שני נציגים שחורים. הראשון סנאטור היראם רבאלס והשני חבר הקונגרס ג'וזף רייני. מאז שירתו 173 שחורים כחברי קונגרס, סנאטורים או שליחים בקונגרס.

⁵⁴ שם, עמוד 216

⁵⁵ שם, עמוד 211

⁵⁶ **The Grandfather Clause in Oklahoma 1910.** (n.d.). Records of Rights. Retrieved: <http://recordsofrights.org/events/78/the-grandfather-clause-in-oklahoma>

⁵⁷ Brophy, A. L. (n.d.). **Guinn v. United States.** Oklahoma Historical Society. Retrieved: <https://www.okhistory.org/publications/enc/entry.php?entry=GU001>

כאשר הסנאטור הטרי רבאלס וחבר הקונגרס הטרי רייני נכנסו לקונגרס, הם נכנסו לאולמות שנבנו גם על-ידי בני גזעם, כשהיו עבדים, וכעת הם משרתים באחת המשרות הבחירות והחשובות ביותר בארצות הברית. בכל השיחות והדיונים הם לא הרגישו רק שליחים של המחוז והמדינה שלהם, הם הרגישו שליחים של הקהילה שלהם בכל ארצות הברית, הם היו שליחים של כל אזרח אמריקני שחור. תחושה זו ליוותה את השחורים בקונגרס לאורך כל דרכם.⁵⁸ כחצי מאה אחריהם נכנסו לקונגרס בפעם הראשונה נשים. השחורים היוו דוגמה לנשים, שגם הן נחשבו מיעוט בקונגרס והיוו נציגות קהילה של כלל ארצות הברית, ולא רק של האנשים שבחרו בהם. מאוחר יותר הצטרפו לקונגרס אנשים מקהילת ההיספנים ומקהילת האסייתים, שגם הם שאבו דוגמה מהשחורים, שמספרם גדל בקונגרס.

עם הזמן היו מחוזות שהבחירה בהם הייתה רק של נציגים שחורים, כמו שקרה ב-1934 במחוז בעיר שיקגו, שם חבר הקונגרס המכהן שהיה שחור, חבר הקונגרס דה פריסט, הפסיד בבחירות לאדם אחר מקהילת השחורים, אך מהמפלגה המתחרה, הדמוקרטית. הייתה זו הפעם הראשונה שנכנס נציג שחור דמוקרטי לקונגרס. שחורים רבים העדיפו לייצג את הכלל במחוז ולא דווקא את השחורים בני הקהילה. היו מביניהם שיצאו בהצהרות פומביות אך רובם העדיפו לפעול לשינוי מבפנים, דרך חקיקה והגעה לעמדת כוח בקונגרס.⁵⁹

בשנים 1870-1877, תקופה בה האכיפה נגד ה-KKK עלתה ואז צנחה במהירות, שירתו בקונגרס 17 נציגים שחורים. 17 הנציגים האלה לא היו ממדינות הצפון שהיו נגד העבדות אלא ממדינות הדרום, שרק לפני מספר שנים התנתקו מהברית ויצאו למלחמה על מנת לדאוג לשמירה על זכויותיהם של האזרחים במדינה (אז השחורים לא היו אזרחים) להיות בעלי עבדים. 8 מן הנציגים האלה היו עבדים עד המלחמה. ל-17 האנשים האלה היו רעיונות שונים להשגת המטרה אך מטרתם הייתה ברורה: להבטיח ולשמור על זכויות שוות, לדאוג להשכלה ולהעניק שוק חופשי ועצמאי גם לשחורים. למרות שמטרתם הייתה ברורה הם בקושי הצליחו לשנות דבר, הם היו רק כ-2% מכלל האנשים בקונגרס. נוסף על כך, הם היו חסרי כוח מסיבות נוספות. בקושי, אם בכלל, קיבלו שחורים רשות לדבר בפני הקונגרס, מנעו מהם להשתתף ברוב הוועדות וגם אם היו חברים בוועדה לא יכלו לעמוד בראשה. הם היו חסרי כוח ולא יכלו לשנות דבר ולמרות זאת היוו דוגמה והשראה לאלו שהגיעו אחריהם.

בשנת 1877, השנה שנחשבת לסוף התקופה המשקמת (תקופת השיקום של ארצות הברית אחרי מלחמת האזרחים, בה הועברו התיקונים המשקמים - התיקונים ה-13, 14 ו-15), הדמוקרטים החלו לחדש את מאבקם על השליטה, בעיקר בשלטון המקומי. כך, במשך עשרות שנים, ובצורה חוקית לגמרי, העבירו דמוקרטים ממדינות הדרום חוקים רבים שיצרו מחדש הפרדה בחברה ומערכת משפטית וחוקית מפלה בתוך מדינות הדרום. הדבר גרר הוצאה של שחורים מהפוליטיקה וממשרות ציבוריות נוספות ובסופו של דבר עצירה מוחלטת של מעורבותם הפוליטית.⁶⁰

⁵⁸ **Black Americans in Congress: An introduction.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/BAIC/Historical-Essays/Introduction/Introduction/>

⁵⁹ שם

⁶⁰ **Black Americans in Congress.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/BAIC/Historical-Essays/Introduction/Reconstruction-Generation>

בשנים 1877-1901 ירד משמעותית מספר החברים השחורים בקונגרס, מ-17 ל-5, גם מיקומם בוועדות השונות והיחס כלפיהם הפך עוין. כל אג'נדה פוליטית שהתקיימה לפני כן חדלה. החל תהליך של שינוי גישה ושינוי סדר עדיפויות. עד אותה תקופה רוב סדר היום הפוליטי היה שיקום מהמלחמה, וכל הדגשים בחוקים נגעו למלחמה, אך כעת הרגישו בפוליטיקה בארצות הברית כי המדינה השתקמה מן המלחמה וסדר היום עבר לעניינים עסקיים, כיוון שהמדינה החלה בתהליך מודרניזציה ותהליך התייעוש צבר תאוצה רבה. כתוצאה מכך השחורים בקונגרס עברו ל"מצב התגוננות". במקום לדאוג לחוקים, כל שעשו היה להזכיר לחברי הקונגרס את הנעשה במלחמה על מנת לדאוג לשימור הזכויות הטריטוריות שהשחורים קבלו. בכל הזדמנות השחורים הזכירו בקונגרס כי אחיהם בדרום היו מהקהילות הכי פגועות בארצות הברית.

בשנת 1901 כבר לא היו חברי קונגרס שחורים, אך דווקא באותה תקופה החל תהליך של התפתחות שהובילה לעוצמה הרבה של שחורים בקונגרס היום. השחורים ממדינות רבות בדרום החלו לעבור צפונה, שם, עקב תהליך התייעוש, ניתן למצוא עבודות טובות יותר, נוסף על כך, השחורים חיפשו דרך להישאר פעילים פוליטית, דבר שלא התאפשר בדרום. כך החלו להופיע תאים של קהילות שחורים ברחבי צפון ארצות הברית, בערים מרכזיות כמו דטרויט, ניו יורק ושיקגו. באותה תקופה הוקמו ארגונים רבים, שהעיקרי מביניהם ה-National Association for the Advancement of Colored People, ממומנו היו נשלחים לוביסטים לווינגטון לשכנע את הקונגרס לשנות את דעתו ולתמוך בקהילת השחורים, קונגרס שהיה אז עוין מאוד כלפי השחורים. החל גם תהליך שינוי גישות במפלגות, כאשר שתי המפלגות התמתנו והיה קשה לשים לב להבדלים בדעות שלהם סביב סוגיית השחורים. שחורים רבים עברו למפלגה הדמוקרטית לאחר שהמפלגה הרפובליקנית לא הייתה מוכנה למנות שחורים לתפקידי מפתח ולא תמכה בשחורים כשהתמודדו בבחירות שונות. אך ללא נציג בקונגרס היה קשה מאוד לשחורים לקדם את האג'נדה שלהם.⁶¹

בשנת 1929 שבו השחורים לקונגרס, הראשון היה חבר הקונגרס אוסקר דה פריסט. בשנים 1930-1940 היו 13 חברי קונגרס שחורים, כולם ממדינות הצפון, 12 מהם היו ממחוזות שרוב תושביהם שחורים ו-11 היו חברי המפלגה הדמוקרטית.

בין השנים 1933 ל-1945 התחזק כוחם של השחורים בקונגרס, תחילה בזכות הניו דיל - יוזמה כלכלית שהעביר הנשיא הדמוקרטי דאז פרנקלין דלאנו רוזוולט. היוזמה הבטיחה שותפות פוליטית גדולה יותר לקהילת השחורים על מנת להגדיל תמיכה בו וביוזמתו. דבר זה גרר מעבר גדול של שחורים למפלגה הדמוקרטית. גם מלחמת העולם השנייה חיזקה את כוחם ואת מעמדם של השחורים כאשר הם לחמו במלחמה, דבר שהגביר שותפות פוליטית ותרם להקמתה של התנועה לזכויות האזרח (אחד ממנהיגיה המפורסמים ביותר היה הכומר מרטין לותר קינג ג'וניור).

בין סוף שנות ה-40 לשנות ה-60 של אותה מאה התחזק מעמדם של השחורים בקונגרס אף יותר, הם החלו לקבל בקונגרס ותק של כמה עשרות שנים, דבר שהניב מקומות בוועדות טובות יותר ואפילו תפקידים במנהיגות. באותה תקופה היו שהעדיפו את המפלגה על פני הקהילה השחורה, היו שראו בה אמצעי להשגת המטרה דרך עבודת מטה, דרך חקיקה בקונגרס או דרך מחאות אלימות או לא אלימות. לאחר 1970 רוב אלו שנכנסו לקונגרס היו חברי התנועה לזכויות האזרח. גם בתקופה זו השחורים היו מיעוט ניכר

⁶¹ **Black Americans in Congress.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/BAIC/Historical-Essays/Introduction/Temporary-Farewell>

בקונגרס. בסוף התקופה היו חברים בקונגרס 11 שחורים, שהם רק 2% מהקונגרס. כעשור לאחר מכן מספרם הוכפל.⁶²

בזמן שדברים אלו התרחשו בצפון ובוושינגטון, בדרום הנהגות המדינות היו פחות אוהדות כלפי השחורים. לאחר "תקופת השיקום" - לאחר שנת 1877, חיפשו הנהגות מדינות הדרום דרך חדשה להגביל זכויות בחירה ולמנוע משחורים לבחור. ההנהגות בדרום מצאו דרך וקראו לה כאמור "מס הקלפי".⁶³

מס קלפי הינו מס אשר אדם היה חייב לשלם על מנת שיוכל לממש את זכותו להצביע. השחורים, אשר ברוב המקרים היו עניים יותר מהלבנים, לא היו מסוגלים לשלם את מס הקלפי ועל כן לא יכלו להצביע. כאשר מצבם הכלכלי השתפר מעט, עד כדי יכולת לשלם מס זה, החליטו מדינות הדרום לאמץ דבר נוסף למס הקלפי, המס אינו תקף רק באותו סבב בחירות אלא חייבים לשלם גם את המיסים שלא שולמו בבחירות עבר כדי להצביע. כך היה כמעט בלתי אפשרי לשחורים לשלם את מס הקלפי ולהחזיק משק בית ולכן רבים מהשחורים לא הצביעו.⁶⁴

בית המשפט העליון החליט כי המיסים חוקיים. לדוגמה, במשפט בשנת 1937 *Breedlove V. Suttles* הוחלט כי מס הקלפי במדינת ג'ורג'יה (ממיסי הקלפי המחמירים ביותר באותה תקופה) היה חוקי. בית המשפט טען כי זכות הבחירה אינה מוענקת מארצות הברית אלא מהמדינה. על כן, טען בית המשפט, כי על המדינה לקבוע מי זכאי לבחירה ומי לא. כדי למנוע סכסוך עתידי ובעיות עתידיות הוסיף בית המשפט כי גזילת זכות הבחירה אסורה על רקעים שנאמרו בתיקון ה-15 ובתיקון ה-19, ועל כן למדינה מותר להחליט מי זכאי להצביע ומי לא, שלא על רקע גזע, מין וצבע עור. נטען גם כי המיסים אינם פגיעה בזכויות השוות כיוון שהם מוטלים על כולם בצורה שווה, אך במציאות השפיעו יותר על השחורים.

בתקופה בה פעלה התנועה לזכויות האזרח, בשנות ה-50 של המאה ה-20, הוחלט לשים סוף למיסי הקלפי והוצע התיקון ה-24 לחוקת ארצות הברית.⁶⁵

1.4- התיקון ה-24 :

"there can be no one too poor to vote" (מתוך נאום של הנשיא לינדון ג'ונסון בטקס הקבלה של התיקון ה-24)⁶⁶

"מיסי הקלפי" היוו הגבלת זכות בחירה משמעותית, בעיקר כלפי קבוצות מיעוטים בעלות רקע כלכלי חלש, דבר שהביא עימו השפעה ישירה על תוצאות הבחירות. ב-1962 החל בקונגרס תהליך להעברת תיקון חדש, התיקון ה-24 המבטל את מיסי הקלפי ומוציא אותם מחוץ לחוק.

⁶² **Black Americans in Congress.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/BAIC/Historical-Essays/Introduction/Keeping-Faith>

⁶³ Smentkowski. B. P. (2019). **Twenty-Fourth Amendment.** Encyclopedia Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/Twenty-fourth-Amendment>

⁶⁴ Duignan. B. (2019). **Poll Tax.** Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/poll-tax>

⁶⁵ Smentkowski. B. P. (2019). **Twenty-Fourth Amendment.** Encyclopedia Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/Twenty-fourth-Amendment>

⁶⁶ **The 24th Amendment Ended the Poll Tax January 23, 1964.** (n.d.). Americas Library. Retrieved: http://www.americaslibrary.gov/jb/modern/jb_modern_polltax_2.html

נוסח התיקון שהתקבל:

1" . ארצות הברית, או מדינה ממדינותיה, לא תשלול ולא תגביל - מטעמי אי-תשלום מס קלפי או כל מס אחר - את זכות ההצבעה של אזרחי ארצות הברית בבחירות מוקדמות או בבחירות אחרות לנשיא או לסגן נשיא, לאלקטורים של נשיא או סגן נשיא, לסנאטור או לנציג בקונגרס.

2. בסמכותו של הקונגרס לאכוף תיקון זה באמצעות חקיקה נאותה.⁶⁷

ב-27 באוגוסט 1962, לאחר אישור ההצעה, הגיש הקונגרס את הצעתו לתיקון החוק למדינות הברית. הפיכת ההצעה לתיקון דרשה אשרור של לפחות שלושה רבעים ממדינות הברית. ב-23 בינואר 1964 המדינה דקוטה הדרומית הגישה לקונגרס את אישורה לתיקון, וכך הייתה המדינה ה-38 שהגישה אישור זה. בכך עברו את שלושה הרבעים הנדרשים כדי להפוך הצעה זו לחוק, והפיכתו לתיקון ה-24 לחוקת ארצות הברית.⁶⁸

1.5 - מהתיקון ה-24 ועד ימינו:

במדינות הדרום החוק לא עבר באופן חלק, לדוגמה במדינת וירג'יניה. שנה לאחר העברת התיקון החליטה מדינה וירג'יניה לעקוף את סמכותו של התיקון על ידי העברת חוק חדש במדינתה - שמחייב את אזרחי המדינה לשלם מס קלפי, או להגיש לפחות חצי שנה מראש אישור תושבות עם עדים ונוטריון, דבר יקר מאוד שלוקח זמן רב. בארצות הברית מתקיימות בחירות רבות לתפקידים רבים ולכן החוק החדש היקשה על זכות הבחירה לאוכלוסיות מעוטות יכולת. בשנת 1965 הועלה לדיון בבית המשפט העליון החוק הטרי במדינת וירג'יניה, בתיק הרמן מול פורסניואס. בית המשפט העליון קבע פה אחד כי החוק נוגד את התיקון ה-24 כיוון שבמקרים מסוימים עדיין קיים מס קלפי, ועל כן בוטל. בתיק הרפר מול ועד הבחירות של וירג'יניה, שהגיע לבית המשפט העליון בשנת 1966, נטען על ידי ועדת הבחירות כי התיקון ה-24 נוגע אך ורק לבחירות פדרליות ולא לבחירות של בעלי תפקידים בתוך המדינות. בית המשפט העליון פסל טענה זו על בסיס סעיף בחוק ההגנה השווה יחד עם התיקון ה-14 לחוקה, כי מגיעות לכל אזרח הזדמנויות שוות וכי מיסי הקלפי מונעים את ההזדמנות השווה לכלל האזרחים, ולא על בסיס התיקון ה-24. לאור זאת מיסי הקלפי בוטלו בבחירות המקומיות ולא רק בבחירות פדרליות.

מאז פסיקת הרפר מול ועד הבחירות של וירג'יניה לא התקיימו דיונים והשגות לתיקון ה-24, אך התקיימו דיונים בנושאים הקשורים לכך, כמו הצורך להוכיח זכות הצבעה על ידי הצגת מסמכים ממשלתיים ומסמכי לידה, שעולה כסף להשיג אותם, החובה של אסירים לשעבר לשלם את חובות המאסר שלהם לפני זכאותם להצביע, ועוד דוגמאות רבות שהגיעו עם השנים לבית המשפט אך לא נמצאו מנוגדות לתיקון ה-24 ולכן ירדו מהתודעה הציבורית.⁶⁹

בשנות ה-70, על אף ההמשך בהגבלת זכויות בחירה, השחורים החלו ליהנות מהשפעה פוליטית. בשנת 1971 הוקם בקונגרס ה-Congressional Black Caucus - CBC, השדולה השחורה. השדולה כינסה את כל החברי הקונגרס והסנטורים השחורים לכנסים ולשיחות קבועות. כך הם נשארו מעודכנים ותמכו

⁶⁷ גוטפלד, א' (1989) תחילתה של אומה. תל אביב: פפירוס. עמ' 272

⁶⁸ **The Twenty-Fourth Amendment.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/HistoricalHighlight/Detail/37045>

⁶⁹ Archer, D. N. & Muller, D. T. (2022). **The Twenty-Fourth Amendment.** Interactive Constitution. Retrieved: <https://constitutioncenter.org/interactive-constitution/interpretation/amendment-xxiv/interps/157>

באג'נדות משותפות. כך הצליחו לקדם יותר מהר ויותר טוב את האג'נדה המשותפת שלהם בקונגרס. עם גדילתה של השדולה החלו חלק מחברי השדולה להשתמש בה כדי להשיג תמיכה באג'נדה הפרטית שלהם. נוסף לכך השדולה נהייתה מעין חסם. הם יכלו לקדם ולהגביל אינטרסים שחורים, אך לא רק, הם החלו להיות חסם לרעיונות וליוזמות כלכליות, ענייני חוץ ועוד. השדולה היוותה עדות ראשונה לכוח של קבוצות מיעוט בקונגרס. חברי קונגרס נאלצו לפנות לשדולה השחורה כדי להשיג את תמיכתם במטרה להצליח ולהעביר הצעה בקונגרס.

לאור זאת, גישתם של השחורים השתנתה, הם החלו להוות גורם פוליטי מרכזי, והפסיקו להיות בקונגרס כמחאה אלא החלו להשתתף בפוליטיקה במלואה, להשתתף בוועדות, להיפגש עם חברי קונגרס אחרים ולקדם אג'נדות משלהם. היה גם זינוק אדיר במספרם, 78% מכלל חברי הקונגרס השחורים בכל הזמנים היו בתפקידם אחרי 1971. המספר גדל והגיע לשיאו בפתיחת הקונגרס ה-116, בשנת 2019, כאשר היו בו 45 חברי קונגרס ו-3 סנטורים שחורים. עם הגידול ניכר הקושי לשמור על השדולה כמקשה אחת, השדולה הפסיקה לפעול למעט במקרים של ניסיון חקיקה התורמת או המזיקה לשחורים, כך חברי הקונגרס הפכו להיות עצמאיים יותר והחלו להשתלב במקומות ובתפקידי מפתח.

ההישג המרשים והגדול ביותר לשדולה השחורה, הישג שהביא לסיכום של 40 שנה של עבודת חקיקה ועבודת שידול רבה, הביא את הסנאטור הצעיר ברק אובמה, ממדינת אילינו (אותה מדינה כמו זו של אברהם לינקולן), למרגלות הקפיטול ב-20 בינואר 2009, כאשר רק שבועיים קודם לכן נבחר על ידי חבר האלקטורים וחודשיים קודם לכן נבחר על ידי הרוב בארצות הברית להיות הנשיא ה-44 של ארצות הברית והנשיא הראשון האפרו-אמריקני.⁷⁰ עד היום ישנם ניסיונות להגביל זכויות בחירה. הדוגמה האחרונה הגיעה ממדינת טקסס. זו מדינה שמזוהה עם המפלגה הרפובליקנית ולכן ידועה בניסיונה להגביל זכויות בחירה לקהילות המזוהות עם המפלגה הדמוקרטית במדינה, ביניהם קהילת השחורים הגדולה שקיימת במדינה. באוגוסט 2021 הועבר חוק בטקסס המגביל את היכולת להצביע בדואר, ומאפשר העמדת משגיחי קלפי מטעם המפלגות, דבר אפשרי למפלגות יציבות כלכלית לממן. החוק החדש הגביל ושינה החלטות וחוקים קודמים הקשורים בזכויות בחירה. חוקים אלה מזוהים כתורמים לקהילה השחורה. החוק החדש מגביר את היכולת להצביע באזורי הפרברים ובעיירות הקטנות, אזורים מזוהים עם המפלגה הרפובליקנית.⁷¹

לסיכום, השינוי המשמעותי שחוללו התיקונים ה-15 וה-24 בחוקת ארצות הברית, אשר בסוף התהליך התירו לשחורים בארצות הברית אפשרות הצבעה הזוהה לכל אזור במדינה התבצע לאורך תקופה של כמה עשרות שנים. בראשית תקופה זו התרחשו מאורעות היסטוריים בארצות הברית כמו מלחמת ארצות הברית - מקסיקו, פרשת מיזורי, הבהלה לזהב והסכם קנוס-נברסקה. אירועים אלו הביאו לפירוק הברית ולפרוץ מלחמת האזרחים. מלחמה שהובילה לתיקון ה-15 שהעניק לשחורים את זכות הבחירה. לאחר העברת התיקון ה-15 החלו שחורים רבים להשתלב בקונגרס ובתפקידי ממשל נוספים, אך גם נעשו פעולות במטרה למנוע את מימוש זכות הבחירה של השחורים. פעולות אלו היו אלימות (כמו הפעולות של ה-KKK)

⁷⁰ **Black Americans in Congress: An introduction.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/BAIC/Historical-Essays/Introduction/Introduction/>

⁷¹ Alexa. U. (2021). **The Hard-Fought Texas Voting Bill is Poised to Become Law. Here's what it does.** The Texas Tribune. Retrieved: [Texas voting bill: Here's what's in the legislation poised to become law | The Texas Tribune](https://www.texastribune.org/2021/08/24/texas-voting-bill/)

ופעולות חקיקה ואכיפה (כמו מסי הקלפי). עקב החקיקה של מסי הקלפי, בעיקר במדינות הקונפדרציה לשעבר, היה הכרח בפתרון למס זה ועל כן הוצע התיקון ה-24 לחוקה שאסר על הטלת מיסים אלו. עד היום נעשות פעולות במטרה למנוע את השתלבות השחורים בפוליטיקה ואת זכות הבחירה שלהם אך כוח השחורים גובר עם השנים בממשל ארצות הברית ושחורים רבים מצביעים כיום.

תובנה שניתן להסיק מפרק זה היא שהשינוי החל ללא השפעה ופעולה מרכזית של השחורים בארצות הברית אלא על ידי אנשי ממשל לבנים ועם קבלת כוח חלקי (התיקון ה-15) בו זמנית על ידי הלבנים והשחורים כאחד. מכאן ניתן להבחין כי החוקה מתפתחת עם התרבות האמריקנית שכן גם בתרבות האמריקנית לא היה לשחורים השפעה כיוון שהיו אז ברובם עבדים. עם קבלת התיקון ה-15 ושינוי מעמדם החוקי של השחורים, גם השתלבותם בתרבות השתנתה שכן החלו להיאבק במאבק זה וגם במאבקים נוספים שהיו חשובים להם.

תובנה נוספת מפרק זה היא שלחוקה כוח רב. עד ידי שני תיקונים בלבד הצליחה החוקה ליצור שינוי בארצות הברית שכן הובילה את השחורים מעבדות לאזרחות ומשם לממשל ואפילו לנשיאות.

פרק שני : המאבק לזכות הבחירה של הנשים בארצות הברית

"But while I may be the first woman in this office, I will not be the last", האריס, ציטטה זאת בנאום ניצחונה בבחירות של שנת 2020.⁷² ציטוט זה מבטא את המאבק של הנשים לזכויות בחירה. כל פעם שאישה כיהנה בתפקיד חדש ומתקדם יותר היא תמיד וידאה שהיא לא תהיה האחרונה בו. למרות ציטוט זה, שנאמר שבשנת 2020, מאבק הנשים החל שנים רבות קודם לכן - עוד במלחמת העצמאות של ארצות הברית.

"So listen to my declaration

"We hold these truths to be self-evident

That all men are created equal"

And when I meet Thomas Jefferson!

I'ma compel him to include women in the sequel!"⁷³

שורות אלה, שאותן שרה השחקנית המשחקת את אנג'ליקה סקיינר במחזמר המילטון, מציגות את תחילת מאבקן של הנשים לזכויות שוות, וביניהן זכות הבחירה.

אנג'ליקה סקיינר, בתו הבכורה של גנרל בצבא הקונטיננטלי⁷⁴, הייתה אשתו של עובד ממשל ארצות הברית שחי תקופה מסוימת בצרפת ובאנגליה. אנג'ליקה הייתה קשורה למשפחת המלוכה הבריטית, להנהגה הצרפתית ולאישיים מרכזיים בממשל ארצות הברית, כמו תומס ג'פרסון ובנג'מין פרנקלין, אחותה נישאה לאלכסנדר המילטון.⁷⁵ אנג'ליקה האמינה בשוויון זכויות בין גברים לנשים, כך מופיע בשורות השיר. בתחילת הטקסט היא מצטטת את הצהרת העצמאות אותה כתב ג'פרסון.⁷⁶ בציטוט זה נאמר כי "אנו מאמינים כי אמונות אלה מובנות מאליהן, שכל בני האדם נולדו שווים", בהמשך אומרת אנג'ליקה כי כאשר תפגוש את ג'פרסון, תכריח אותו להוסיף את הנשים לעניין. משמע, הנשים לא נכללו בהכרזה זו ולא נחשבו כבעלות זכויות מולדות שוות כמו שאר הגברים.

על אף תקוותיה של אנג'ליקה, רק כמאה וחמישים שנה לאחר מכן הנשים קיבלו את זכות הבחירה.

2.1- מהכרזת העצמאות לתיקון ה-19

עם הקמתה של ארצות הברית היו נשים שהתעניינו בפוליטיקה ואף אחדות כבר הצביעו בבחירות מקומיות - נשים אלו היו אלמנות עשירות שכספם מימן דברים רבים במחוז ובעיר ועל כן התבקשו

⁷²Zennie. M. (2020). In a Barrier Bareaking Victory Speech "Kamala Harris Says She May Be the First, "But I will not Be the Last. Time. Retrieved: <https://time.com/5908999/kamala-harris-election-victory-speech/>

⁷³ Miranda L. M. (2015). **Hamilton**. The Schuyler Sisters. Retrieved: <https://genius.com/Phillipa-soo-iasmine-cephas-jones-leslie-odom-jr-original-broadway-cast-of-hamilton-and-renee-elise-goldsberry-the-schuyler-sisters-lyrics>

⁷⁴ הצבא הקונטיננטלי היה צבא שאיגד בתוכו חיילים מכל 13 המושבות והוא היה מרכיב עיקרי במלחמה נגד הבריטים בעד עצמאות ארצות הברית, בראשו עמד ג'ורג' וושינגטון. <https://www.britannica.com/topic/Continental-Army>

⁷⁵ **Angelica Schuyler Church**. (n.d.). New Netherland Institute. Retrieved: <https://www.newnetherlandinstitute.org/history-and-heritage/dutch-americans/angelica-schuyler-church1/>

⁷⁶ הצהרת עצמאות שג'פרסון כתב ואחר כך עבר הגהה בידי כל חברי הקונגרס ולבסוף אושר על ידי המושבות, הצהר זו נחשבת להכרזת מדינה. https://www.gilderlehrman.org/history-resources/spotlight-primary-source/declaration-independence-1776?gclid=Cj0KCQjwiNSLBhCPARIsAKNS4_dTjuwJJHXrBpo4QG-XkKqNlb5S1C0SgQ IWvpfd3VSmylRaupYaAjU9EALw wcB

להצביע בבחירות הנוגעות לנושאים אלו. אביגיל אדמס, אשתו של נשיא ארצות הברית ג'ון אדמס כתבה לו מכתבים רבים בזמן שהיה בקונגרס הקונטיננטלי.⁷⁷ באחד ממכתבים אלו בזמן ניסוח חוקים למדינה שתקום, אמרה לו לא לשכוח את הנשים שכן הן לא תשמענה לחוקים שאינם נותנים לנשים זכות בחירה או ייצוג מתאים.⁷⁸ על אף נשים אלו, דעותיהן והתבאוויותיהן רואים בוועידת סנקה פולס את תחילת המאבק של הנשים לזכויות בחירה ולא בתקופת מלחמת העצמאות.

ביולי 1848 התכנסה בעיירה קטנה בשם סנקה פולס שבניו-יורק קבוצת נשים לכנס בן יומיים שבו דנו בדרכים להשגת זכויות חברתיות, חוקתיות ודתיות שוות לנשים. לכנס הגיעו כ-300 איש, על אף פרסום ציבורי מועט מאוד והתנגדות רבה לכנס מצד העיתונות. היום הראשון לכנס היה פתוח לנשים בלבד והיום השני גם לגברים. הנוכחות הייתה ברובה של אנשים מהאזור. במהלך הכנס דנו והצביעו על מטרות התנועה לזכויות נשים. בכנס זה עלו להצבעה 11 החלטות, הן עברו פה אחד מלבד ההחלטה התשיעית. החלטה זו דנה בדרישת התנועה לזכויות בחירה שוות לנשים. לסוגיה זו הייתה התנגדות רבה, ולאחר מאמץ רב מצד דמויות מרכזיות עברה בקושי.⁷⁹

לאחר 20 שנות פעילות של התנועה, ב-1869, החלה להתעורר מחלוקת בתוך התנועה לזכויות הנשים. באותן שנים הועברו התיקון ה-13 וה-14 לחוקת ארצות הברית והוצע התיקון ה-15. שלושה תיקונים שנותנים לשחורים זכויות שוות וזכויות בחירה אך נשים לא קיבלו. החלה להתעורר מחלוקת סביב שתי שאלות מרכזיות במאבק הנשים: הראשונה - האם כתנועה צריכים לתמוך בתיקונים האלה שלא מקדמים את הנשים אך מקדמים קבוצה אחרת שסובלת מחוסר שוויון, והשנייה - איך לפעול הלאה? שאלות אלה יצרו "קרע" בתנועה ופיצלו אותה לשני ארגונים: אליזבת קיידי סטנטון, שהייתה מהמארגנות של ועידת סנקה פולס וסוזן בי אנטוני הקימו את התנועה לזכויות האישה, ואת השני, הארגון האמריקני לזכויות בחירה לנשים, הקימה לוסי סטון עם קבוצת נשים - ארגון מתחרה שניסה להשיג זכויות בחירה לנשים, מדינה אחר מדינה.⁸⁰

התנועה לזכויות האישה, אשר הוקמה ב-1869, הייתה ממוקמת בניו-יורק, אך עם הזמן צברה תאוצה והחלה להקים תאים בכל ארצות הברית. תנועה זו נחשבה לקיצונית מבין שתי התנועות, נוסף למאבק על זכות ההצבעה נאבקה על זכויות נוספות כמו זכויות נישואים וגירושין. תנועה זו פעלה לכך שיעלה בקונגרס תיקון לחוקה שיעניק זכויות בחירה לנשים. לתנועה הצטרפו ארגונים נוספים שפעלו בנושא וכך התנועה גדלה וצברה תאוצה.⁸¹

כחלק מפעולותיה של התנועה במהלך כינון הקונגרס ה-39, סוזן בי. אנטוני ואליזבת קיידי סטנטון, מנהיגות התנועה, ניסחו יחד עצומה ואספו חתימות במטרה להגיש לקונגרס. הקונגרס החליט על הקמת ועדה של 15 חברים, חלקם מבית הנבחרים וחלקם מהסנאט, ועדה זו הייתה צריכה להסיק מסקנות ממלחמת האזרחים שזה עתה הסתיימה. מטרתה של העצומה הייתה לגרום לוועדה לשקול גם תיקון

⁷⁷ גוף שפעל כגוף מחוקק לפני הקמת ארצות הברית

⁷⁸ Neuma. J. (2020). *The Prequel: Women's Suffrage Before 1848*. National Park Service. Retrieved: <https://www.nps.gov/articles/000/the-prequel-women-s-suffrage-before-1848.htm>

⁷⁹ Seneca Falls Convention. (2017). History. Retrieved: <https://www.history.com/topics/womens-rights/seneca-falls-convention>

⁸⁰ Pruitt. S. (2020). *19th Amendment: a Timeline of the Fight for All Women's Right to Vote*. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/19th-amendment-women-vote-timeline>

⁸¹ National Woman Suffrage Association. (2019). Encyclopedia Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/National-Woman-Suffrage-Association>

שיעניק לנשים זכויות בחירה ולא רק לשחורים. בעצומה נכתב "The undersigned, Women of the United States, respectfully ask an amendment of the Constitution that shall prohibit the several States from disenfranchising any of their citizens on the ground of sex."⁸², ארצות הברית, מבקשות בזאת תיקון לחוקת ארצות הברית שיאסור על מדינות הברית להפלות אזרח המדינה על רקע מינו.

הדיון בקונגרס היה סוער, הכיוון הכללי היה נגד הנשים. ג'ייקוב הווארד, אז סנאטור ממדינת מישיגן, טען: "By law women and children were not regarded as the equals of men...mature manhood is the representative type of the human race", על פי חוק נשים וילדים לא נחשבים שווים לגבר... גבר מבוגר הוא הדמות המייצגת לבני האדם. בציטוט זה ניתן להבחין לא רק בהתנגדות לראות את האישה כדמות שמגיעה לה זכות הצבעה אלא גם התנגדות לדמות האישה כשווה לזו של הגבר. הסנאטור סמואל פומרי הגיש הצעה בסנאט לתיקון חוקה ב-7 בדצמבר 1868. בהצעה נכתב: "The basis of suffrage in the United States shall be that of citizenship, and all native or naturalized citizens shall enjoy the same rights and privileges of the elective franchise", וכל אזרח בין אם מלידה או מקבלת אזרחות זכאי ליהנות מאותן זכויות והטבות שזכות הבחירה מעניקה. חמישה ימים לאחר מכן הקונגרס הצביע על "הקפאת" התיקון והדיונים עליו לא חודשו מעולם.⁸³ על אף התאוצה הרבה שהשיגה, התנועה התפרקה כאשר התאחדה מחדש עם ארגון האחיות שלה, הארגון האמריקני לזכויות בחירה לנשים.⁸⁴

ב-10 בדצמבר 1869, הטריטוריה דאז ויומינג העבירה את החוק הראשון המעניק לנשים זכות להצביע. כבר ב-1870 נשים הצביעו בבחירות בטריטוריה.⁸⁵ בשנת 1890 ויומינג התקבלה לברית כמדינה ובכך הפכה להיות המדינה הראשונה בברית שאיפשרה זכות בחירה לנשים.⁸⁶

ב-5 בנובמבר 1872 התקיימו בחירות לנשיאות ארצות הברית. בבחירות אלה התמודד הנשיא יוליסס אס. גרנט על בחירה מחדש מול המתמודד הדמוקרטי הורס גרילי.⁸⁷ ביום הבחירה נעצרו 13 נשים וביניהן סוזן בי אנטוני. כולן נעצרו ברוצ'סטר לאחר שבצורה לא חוקית הצביעו בבחירות. אנטוני החליטה לערער על האשמה והפסידה וקיבלה קנס של \$100, שגם אותו לא שילמה. כמעט 150 שנה לאחר המקרה, בשנת

⁸² "petition for universal suffrage (1865)", united states senate, <https://www.senate.gov/artandhistory/history/common/image/1865PetitionUniversalSuffrage.htm>

⁸³ Women's Suffrage Centennial. (n.d.). United States Senate. Retrieved: https://www.senate.gov/artandhistory/history/People/Women/Part1_BestowtheBallot.htm

⁸⁴ Pruitt. S. (2020). 19th Amendment: a Timeline of the Fight for All Women's Right to Vote. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/19th-amendment-women-vote-timeline>

⁸⁵ Schons. M. (2011). Women's Suffrage. National Geographic. Retrieved: <https://www.nationalgeographic.org/article/woman-suffrage/print/>

⁸⁶ Pruitt. S. (2020). 19th Amendment: a Timeline of the Fight for All Women's Right to Vote. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/19th-amendment-women-vote-timeline>

⁸⁷ Pallardy. R. (2021). United States Presidential Election of 1872. Encyclopedia Britannica. Retrieved : <https://www.britannica.com/event/United-States-presidential-election-of-1872>

2020, בציון 100 שנה להעברת התיקון ה-19 לחוקת ארצות הברית, הודיע הנשיא טראמפ כי הוא מעניק חנינה לסוזן בי אנטוני על מה שעשתה באותו יום.⁸⁸

שש שנים לאחר הבחירות ועשר שנים לאחר הדיון האחרון בסנאט על זכות בחירה לנשים, ב-10 בינואר 1878, אנטוני וסטאנטון ניסחו יחד תיקון והגישו אותו לסנאטור ארון סרגינט ממדינת קליפורניה. ההצעה נוסחה כך: "The right of citizens of the United States to vote shall not be denied or abridged by the United States or by any State on account of sex". הפעם הסנאטור הגיש בקשה חריגה לסנאט, הוא ביקש כי נשים שנאבקות לזכויות בחירה תוכלנה להעיד בפני הקונגרס, דבר שהיה חריגה מהנוהל. הבקשה אושרה ויום למחרת נשים רבות הגיעו והעידו בפני הקונגרס. חברי הקונגרס והסנאטורים הקשיבו לנשים ולמרות זאת גם על תיקון זה הוחלט כי הוא "יידחה ללא מועד" וכך גם הוא חלף לו ולא צלח. למרות אי הצלחתו, שלושה סנאטורים, ג'ורג' הוואר, ג'ון מיצ'ל ואנגוס קאמרו, מהמפלגה הרפובליקנית, הצהירו כי האומה האמריקנית צריכה להעניק לנשים את זכות הבחירה או לנטוש את האמונה כי זכות הבחירה הינה זכות מולדת, "The American people must extend the right of Suffrage to Woman or abandon the idea that Suffrage is a birthright".

הסנאטור ג'ורג' הוואר החליט לפעול בנושא והגיש בקשה לקונגרס ב-9 בינואר 1882. הוא ביקש להקים ועדה שתחקור את סוגיית זכויות הבחירה לנשים. הצעה זו אושרה וחמישה חודשים לאחר מכן, ב-5 ביוני, הוגש דוח של הוועדה לסנאט. הדוח ראה בעין יפה מתן זכויות בחירה שוות לנשים כמו אלו של הגברים. למרות הדוח, עברו עוד 5 שנים עד שהסנאט הגיעה בפעם הראשונה להצבעה על תיקון לחוקה (ולא החליט לדחות את ההצבעה ללא תאריך יעד). למרות ההצבעה, היא נכשלה עם 34 קולות נגד ורק 16 בעד.⁸⁹

בשנת 1890 הוחלט על איחוד התנועות למען זכויות נשים והוקמה התנועה האמריקנית לזכויות בחירה של נשים (National American Woman Suffrage Association). סטאנטון נבחרה להיות נשיאת הארגון והוחלט שהארגון יתמקד ברמת המדינות ולא ברמת התיקון החוקתי.⁹⁰ עם איחוד הארגונים ודעיכת ההתנגדות הפנים ארגונית, התנועה החלה לצבור תאוצה, אך עם תאוצה זו הגיעה גם התנגדות רבה והמתנגדים צברו גם הם תאוצה. ההתנגדות החלה במדינת ניו-יורק בשנים 1895-1917 ועצרה כל חוק שהוצע ברמת המדינה שהיה קשור להענקת זכויות בחירה לנשים. ב-1911 המתנגדים בניו-יורק התאגדו וצירפו אנשים גם מחוץ לגבולות המדינה וכך הוקם "הארגון הארצי נגד זכויות בחירה לנשים". בארגון זה היו שותפים גברים ונשים כאחד.⁹¹

בשנים 1901 ו-1903 התקיימו שני כנסים כלל ארציים של התנועה האמריקנית לזכויות בחירה של נשים, אך פלג מן התנועה לא הורשה להשתתף. הנשים השחורות לא הורשו להשתתף בכנסים והופלו בידי הנשים הלבנות חברות הארגון.

⁸⁸ McGreevy, N. (2020). in 1872, Susan B. Anthony was Arrested for Voting "Unlawfully". Smithsonian. Retrieved: <https://www.smithsonianmag.com/smart-news/why-susan-b-anthony-was-arrested-1872-180975587>

⁸⁹ Women's Suffrage Centennial. (n.d.). United States Senate. Retrieved: https://www.senate.gov/artandhistory/history/People/Women/Part1_BestowtheBallot.htm

⁹⁰ Pruitt, S. (2020). 19th Amendment: a Timeline of the Fight for All Women's Right to Vote. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/19th-amendment-women-vote-timeline>

⁹¹ Women's Suffrage Centennial. (n.d.). United States Senate. Retrieved: https://www.senate.gov/artandhistory/history/People/Women/Part1_BestowtheBallot.htm

בשנת 1913 אליס פול התאכזה מקצב ההתקדמות האיטית של הארגון והקימה ארגון חדש, המפלגה הלאומית לנשים. אליס פול נולדה בשנת 1885 לאב שהיה איש עסקים מצליח אשר דגל וחינך אותה לשוויון בין גברים לנשים. אליס למדה תואר שני באוניברסיטת ניו-יורק (כיום אוניברסיטת קולומביה) וקיבלה דוקטורט מאוניברסיטת פנסילבניה. אליס הייתה פעילה כלוביסטית בקונגרס ומטרתה הייתה תיקון החוקה.⁹² ארגונה החדש של אליס נקט בגישה יותר תקיפה ויום לפני השבעתו של הנשיא ווילסון היא וכמה אלפי נשים נוספות (כ-8,000⁹³) צעדו בווינגטון הבירה ברחוב פנסילבניה מבניין הקפיטול ועד הבית הלבן, כאשר מספר מוערך של חצי מיליון אנשים צפו בהן.⁹⁴

ב-17 במרס באותה שנה אליס ונשים נוספות ישבו עם הנשיא וילסון לפגישה. במהלך הפגישה הנשיא הדגיש כי לא הגיע הזמן לתיקון בחוקה שיעניק לנשים זכויות בחירה. כמה שבועות לאחר מכן, ב-7 באפריל, אליס הקימה את איחוד הקונגרס לזכויות בחירה לנשים (Congressional Union for Woman Suffrage). מטרת האיחוד הייתה עיסוק בשידול בקונגרס למען זכויות בחירה לנשים.⁹⁵

כאשר ג'נט רנקין נבחרה להיות האישה הראשונה שתשרת בקונגרס היא אמרה: "I may be the first woman member of congress, but i won't be the last".⁹⁶ ניצחונה בבחירות לסגנות הנשיא בשנת 2020. ג'נט רנקין נבחרה בסוף 1916 להיות חברת הקונגרס הראשונה ונכנסה רשמית לתפקיד ב-1917. כמה שנים לפני כן הייתה רנקין לוביסטית מטעם התנועה האמריקנית לזכויות בחירה של נשים. היא הייתה האישה הראשונה שכיהנה כחברת קונגרס. כשנכנסה לתפקיד החלה מלחמת העולם הראשונה ועל כן דיונים רבים בקונגרס ובארצות הברית בכלל סבבו סביב המלחמה. קריי צ'פמן קאט, ראשת התנועה האמריקנית לזכויות בחירה של נשים, הודיעה בכניסת ארצות הברית למלחמה כי כרגע הארגון ישקיע מזמנו לתרום למאמץ המלחמתי ככל הניתן.

רנקין הגיעה לקונגרס ב-1 באפריל 1917, הדבר תפס את כותרות העיתונים אותו יום בכל ארצות הברית. חבר קונגרס נוסף ממדינת מונטנה ליווה את רנקין למושב בה חלק האחורי של מליאת הקונגרס. כבר ביום הראשון רנקין החלה לעבוד. באותו יום הגיע הנשיא וילסון לקונגרס לנאום בפני שני הבתים וקרא להצהרת מלחמה נגד גרמניה. רנקין, שלא האמינה במלחמה, הייתה אחת מ-50 הנבחרים היחידים בבית הנבחרים שהצביעו נגד ההצהרה. כאשר שירתה בקונגרס בכהונותיה רבים פנו אליה כ"הגברת ממונטנה" ולכן אימצה לעצמה ביטוי קבוע כאשר הייתה עונה "אני לא גברת, אני חברת קונגרס". נוסף לכהונתה בין 1917-1919, נבחרה גם ב-1940.⁹⁷

⁹² Michals. D. (Ed.) (2015). Alice Paul. National Women's History Museum. Retrieved: <https://www.womenshistory.org/education-resources/biographies/alice-paul>

⁹³ שם

⁹⁴ Pruitt. S. (2020). 19th Amendment: a Timeline of the Fight for All Women's Right to Vote. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/19th-amendment-women-vote-timeline>

⁹⁵ Michals. D. (Ed.) (2015). Alice Paul. National Women's History Museum. Retrieved: <https://www.womenshistory.org/education-resources/biographies/alice-paul>

⁹⁶ Rankin, Jeannete. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: [https://history.house.gov/People/Listing/R/RANKIN,-Jeannette-\(R000055\)/](https://history.house.gov/People/Listing/R/RANKIN,-Jeannette-(R000055)/)

⁹⁷ Shafer. R. G. (2018). 'I'm No Lady. I'm a Member of Congress': The First Women Who Roared into the House. The Washington Post. Retrieved: <https://www.washingtonpost.com/history/2018/11/08/im-no-lady-im-member-congress-first-women-who-roared-into-house/>

בזמן שהצעת המלחמה הועלתה בקונגרס והתנועה האמריקנית לזכויות בחירה של נשים הוציאה את ההצהרה, אליס פול החלה בתוכניות משלה. היא וארגונה נקטו בגישה אחרת ולא עצרו את פעילויות המחאה שלהם. הארגון התחיל במחאה לא אלימה מחוץ לבית הלבן שקראה לנשיא דאז, וודרו ווילסון, לתמוך בזכויות בחירה לנשים, מחאה זו נמשכה 18 חודשים.⁹⁸ רבות מהמפגנות נעצרו באשמת פגיעה בתנועה ובעוד אישומים קלים. באותו זמן אליס ונשים נוספות החלו בשביתת רעב כדי לקבל סיקור תקשורתי למאבקן.

ב-14 בנובמבר 1917 הגישו 33 אסירות בבית הכלא "אוקוואן וורקהאוס" שבמדינת וירג'יניה, סמוך לווינגטון הבירה, בקשה למנהלת הכלא לקבל יחס של אסירות פוליטיות.⁹⁹ מנהל בית הכלא לא אישר את בקשתן ואף פעל בצורה קשה כלפיהן כאשר בשעות הערב של אותו יום הוציא הודעה לכל הסוהרים להכות את כל האסירות שנאבקו למען זכויות בחירה לנשים.¹⁰⁰ נשים אלו השתתפו בהפגנה לא אלימה מול הבית הלבן בתמיכה לחוק אוניברסלי לזכות בחירה לנשים. 33 הנשים הוכו על-ידי הסוהרים וחלקן נהרגו במהלך ערב זה. ערב זה כונה "the night of terror" מרי נולן, אחת האסירות מתארת את הלילה הזה. היא מספרת על שני סוהרים שסובבו את ידיה מעל לראשה, אחר כך הרימו אותה מן הקרקע ודפקו את ראשה פעמיים על ספסל מברזל. נולן כתבה "never was there a sentence like ours for an offense such as ours", אף פעם לא היה עונש כה חמור על עבירה כה קלה. במהלך האירוע הוצאו הנשים באלימות מחדריהן והוכנסו לתא חשוך וקטן. היו נשים שידיהן נקשרו לתקרה והן נאלצו לעמוד כל הלילה. הנשים לא קיבלו טיפול רפואי כל הלילה, כולל אישה שחטפה התקף לב במהלך המקרה ולא קיבלה טיפול רפואי עד הבוקר.¹⁰² מקרה זה הוביל לתמיכה בתנועה לזכויות בחירה לנשים וקרה ברגע קריטי במאבקן.¹⁰³

כשנה לאחר שנכנסה לתפקידה, הנציגה רנקין פתחה דיון בבית הנבחרים על תיקון לחוקה המעניק זכויות בחירה לנשים. ההצעה עברה בבית הנבחרים אך נכשלה בסנאט, כשלא הצליחה להשיג שני שלישים, כפי שנדרש. בספטמבר של אותה שנה הנשיא ווילסון נאם בקונגרס. בנאום זה הודיע רשמית ששינה את עמדתו בנושא ושהוא תומך בזכות הבחירה לנשים.¹⁰⁴

⁹⁸ Michals. D. (Ed.) (2015). Alice Paul. National Women's History Museum. Retrieved: <https://www.womenshistory.org/education-resources/biographies/alice-paul>

⁹⁹ Pruitt. S. (2019). The Night of Terror: When Suffragists Where Imprisoned and Tortured in 1917. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/night-terror-brutality-suffragists-19th-amendment>

¹⁰⁰ Pruitt. S. (2020). 19th Amendment: a Timeline of the Fight for All Women's Right to Vote. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/19th-amendment-women-vote-timeline>

¹⁰¹ Nov. 15, 1917: Suffragists Beaten and Tortured in the "Night of Terror". (n.d.). Zinn Education Project. Retrieved: <https://www.zinnedproject.org/news/tdih/suffragists-beaten-and-tortured/>

¹⁰² Pruitt. S. (2019). The Night of Terror: When Suffragists Where Imprisoned and Tortured in 1917. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/night-terror-brutality-suffragists-19th-amendment>

¹⁰³ Nov. 15, 1917: Suffragists Beaten and Tortured in the "Night of Terror". (n.d.). Zinn Education Project. Retrieved: <https://www.zinnedproject.org/news/tdih/suffragists-beaten-and-tortured/>

¹⁰⁴ Pruitt. S. (2020). 19th Amendment: a Timeline of the Fight for All Women's Right to Vote. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/19th-amendment-women-vote-timeline>

2.2- התיקון ה-19 :

בכנס הרביעי של האומות המאוחדות בנושא זכויות נשים בעולם, בספטמבר 1995 אמרה הילרי קלינטון אשתו של הנשיא האמריקני דאז ביל קלינטון את המשפט בהבא :

"If there is one message that echoes forth from this conference, let it be that human rights are women's rights and women's rights are human rights, once and for all,"

אם יש מסר אחד שמהדהד מכנס זה, שזה יהיה שזכויות אדם הן זכויות נשים וזכויות נשים הן זכויות משפט זה מתמצת את מאבקן של הנשים לשוויון זכויות. אחד המאורעות שקירב ¹⁰⁵ אדם, אחת ולתמיד את הנשים לשוויון זכויות מלא היה התיקון ה-19 לחוקת ארצות הברית.

ב-21 במאי 1919 בית הנבחרים התכנס להצבעה חוזרת על התיקון לחוקה שהסנאט לא אישר בפעם הקודמת. כמו בפעם הקודמת התיקון עבר בבית הנבחרים, הפעם עם 304 בעד ו-90 נגד. ¹⁰⁶ כשבועיים לאחר מכן ההצעה הגיעה לדיון בסנאט. ב-4 ביוני התקיימה הצבעה על הצעה חוזרת זו, ההצעה שבפעם הקודמת חסרו לה שני קולות עברה ברוב של 56 בעד ו-25 נגד, מעט מעל שני השלישים הדרושים כדי לעבור בסנאט. ¹⁰⁷ לאחר שעבר בשני בתי הקונגרס נשלחה ההצעה למדינות לאשרור, כאשר נדרש רוב של שלושה רבעים ממדינות הברית - 36 מדינות מתוך 48 שהיו בברית. כבר בסוף יולי זכה התיקון לאישור ב-11 מדינות - וויסקונסין, אילינוי, מישין, קנזס, אוהיו, ניו-יורק, פנסילבניה, מסצ'וסטס, טקסס, איווה ומיזורי. מדינת ג'ורג'יה הייתה הראשונה שהצביעה נגד ההצעה, ב-24 ביולי. (מדינת ג'ורג'יה ביטלה הצבעה זו רק ב-1970). עד סוף אותה שנה אלבמה הצטרפה לג'ורג'יה בהתנגדותה לתיקון בעוד שארקנסו, מונטנה, נברסקה, מינסוטה, ניו המפשייר, יוטה, קליפורניה, מיין, דקוטה הצפונית והדרומית וקולורדו הצביעו בעד ההצעה. באותו זמן היו חסרות 14 מדינות כדי שהתיקון יעבור. בינואר 1920 הצטרפו 6 מדינות שתמכו בהצעה ועוד 1 להתנגדות. במרס 1920 הגיע המתח לשיאו כאשר מספר המדינות שאישרו את ההצעה עמד על 35, אחת מתחת למספר הנדרש. ביוני 1920 קרה מאורע מפתיע, מדינת דלאוור הצביעה נגד, דבר שהרחיק מאוד את הסיכוי לאישור התיקון. נותרו רק 5 מדינות שטרם הצביעו. פלורידה, קונטיקט וורמונט הודיעו כי בית הנבחרים שלהם לא ינהל אפילו דיון על ההצעה. כעת נותרו רק שתי מדינות, צפון קרוליינה וטנסי. היה ברור לכל כי צפון קרוליינה תצביע נגד ההצעה ולכן כל העניינים היו נשואות למדינת טנסי ואיתם כל המאמצים של מתנגדי ההצעה ותומכיה. בהצבעה מיוחדת דנו שני בתי המחוקקים של טנסי בהצעה. הסנאט של טנסי אישר את ההצעה לתיקון אך היה תיקו בבית הנבחרים. נראה כי התיקון נכשל פעם נוספת, אך נבחר אחד בבית הנבחרים של המדינה, הארי ברנס, קיבל מכתב מאימו שקראה לו להצביע בעד ההצעה, הוא שינה את הצבעתו וכך ההצעה עברה. לאחר שב-17 באוגוסט מדינת צפון קרוליינה הצביעה נגד ההצעה, למחרת, ב-18 באוגוסט, בתי הנבחרים של טנסי הצביעו בעד

¹⁰⁵ **Hillary Clinton Declares "Women's Rights are Human Rights.** (n.d.). PBS. Retrieved: <https://www.pbs.org/weta/washingtonweek/web-video/hillary-clinton-declares-womens-rights-are-human-rights>

¹⁰⁶ **The House 1918 Passage of a Constitutional Amendment Granting Women the Right to Vote.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Historical-Highlights/1901-1950/The-House-s-1918-passage-of-a-constitutional-amendment-granting-women-the-right-to-vote/>

¹⁰⁷ **Woman Suffrage Centennial.** (n.d.). United States Senate. Retrieved: https://www.senate.gov/artandhistory/history/People/Women/Nineteenth_Amendment_Vertical_Timeline.htm

והפכו למדינה ה-36 והאחרונה הדרושה להעברת התיקון ה-19, התיקון על שם סוזן בי. אנטוני. שמונה ימים לאחר מכן, ב-26 באוגוסט, מזכיר המדינה אישר רשמית את התיקון ה-19.¹⁰⁸

בתיקון נכתב:

1. לא תישלל ולא תוגבל זכות הבחירה של אזרחי ארצות הברית מטעמי מין, לא על-ידי ארצות הברית ולא על-ידי כל מדינה ממדינותיה.

2. בסמכותו של הקונגרס לאכוף תיקון זה באמצעות חקיקה נאותה.¹⁰⁹

2.3- מההתיקון ה-19 ועד היום

ב-1920 שררה תחושת ניצחון בקרב הנשים בארצות הברית, אך מובילות המאבק ידעו כי מאבקן עוד לא נגמר. אליס פול הבינה כי על אף שהממשלה הכירה בזכויות הבחירה השוות לנשים, נשים רבות עדיין סבלו מאפליה.¹¹⁰ ניתן להבחין באפליה זו עד היום, דוגמה לכך היא שבשנת 2020 פרסמה הסוכנות לסטטיסטיקות ונתוני עבודה בארצות הברית ממצא כי על כל דולר שגבר מרוויח, אישה שעובדת באותה עבודה מרוויחה בממוצע 82 סנט.¹¹¹

פול וחברותיה ניסחו את התיקון לזכויות שוות, מטרת התיקון להעניק זכויות שוות לכל ללא קשר למין. בשנות ה-70 של המאה ה-20 התיקון אושר בשני בתי הקונגרס אך רבות מהמדינות מעולם לא דנו בהצעה וכך היא עוד לא עברה אישור ועל כן לא נכנסה מעולם לחוקת ארצות הברית.¹¹² למרות זאת, התיקון ה-19 היה צעד משמעותי לקידום זכויות נשים. לפני התיקון ה-19 נשים יכלו להצביע רק ב-27 מדינות, לאחר התיקון ה-19 הצטרפו לרשימה זו עוד 21 מדינות.¹¹³

הסמיתסוניאן טוענים כי התיקון ה-19 לא היה משמעותי, כיוון שבפועל ביותר מחצי ממדינות ארצות הברית זכות הבחירה כבר הייתה מוענקת לנשים. הם תומכים בטיעונם כיוון שכתבו ששתי קהילות נשים גדולות - אסייתים והודים המתגוררות בארצות הברית - לא קיבלו זכות הצבעה כיוון שלא קיבלו אזרחות מלאה. נוסף לכך, קהילת הנשים השחורות שהתגוררה בדרום לא יכלה להצביע עקב חוקי בחירה מחמירים, פעולות איבה שנעשו כלפי השחורים בדרום ומסי קלפי. למרות זאת, פוליטיקאים רבים הבינו את כוחן של הנשים וניסו למצוא דרכים לגרום להן להצביע להם. פוליטיקאים רבים החלו לדון בנושאים שנגעו לנשים כמו רווחת ילדים, בריאות נשים, גישה לחינוך, זכויות גירושין וירושה, תיקונים בחוקי

¹⁰⁸ Pruitt. S. (2020). **19th Amendment: a Timeline of the Fight for All Women's Right to Vote.** History. Retrieved: <https://www.history.com/news/19th-amendment-women-vote-timeline>

¹⁰⁹ גוטפלד, א' (1989) תחילתה של אומה. תל אביב: פפירוס. עמוד 268

¹¹⁰ **What Happend After?: Women's History.** (2019). National Park Service. Retrieved: <https://www.nps.gov/articles/what-happened-after-women-s-history.htm>

¹¹¹ Jones. J. (2021). **Five Facts about the State of the Gender Pay Gap.** U.S. Department of Labor Blog. Retrieved: <https://blog.dol.gov/2021/03/19/5-facts-about-the-state-of-the-gender-pay-gap>

¹¹² **What Happend After?: Women's History.** (2019). National Park Service. Retrieved: <https://www.nps.gov/articles/what-happened-after-women-s-history.htm>

¹¹³ **Women's Suffrage in the U.S by State.** (2014). Rutgers, the State University of New Jersey. Retrieved: <https://tag.rutgers.edu/wp-content/uploads/2014/05/suffrage-by-state.pdf>

עבודה.¹¹⁴ דבר שחזק את תשומת הלב של פוליטיקאים לנשים היה כבר בבחירות הראשונות לנשיאות, לאחר אישור התיקון ה-19, בשנת 1920, כאשר מעל 8 מיליון נשים הצביעו.¹¹⁵

במגזין TIME הידוע פורסמה ב-27 בפברואר 2015 כתבה שבה נאמר כי הטיעון שהתיקון ה-19 הוא שהגן על זכות הבחירה לנשים הוא כמעט צודק. נטען כי חלק ניכר בתהליך הענקת זכות הבחירה לנשים היה דווקא אחרי התיקון ה-19. אחד מהימים החשובים ביותר היה ב-27 בפברואר 1922, כאשר בית המשפט העליון של ארצות הברית פסק בתיק *Lesser V. Garnett*, כי התיקון ה-19 לא ייפגע.

מספר חודשים לאחר שהתיקון ה-19 אושר, שתי נשים ממדינת מרילנד נרשמו להצביע. השופט אוסקר לסר דרש ששמן יורד מן הרשימות בקלפי בטענה כי חוקת מדינת מרילנד קבעה כי רק גברים יכולים להצביע וכיוון שמדינת מרילנד אינה נמנית עם המדינות שאישרו את התיקון ה-19 הוא אינו תקף במדינה זו. לסר אף הוסיף טענה כי התיקון הטרי אינו חלק מהחוקה. הוא הסביר את טענתו כאשר קבע כי להוספת מספר כה גדול של אנשים לאלקטורט יידרש לא רק תיקון חוקתי אלא אישור של כל מדינה לגבי ההוספה אצלה. הוא טען גם כי חלק מבתי המחוקקים של המדינות השונות אישרו את התיקון בצורה לא תקנית, או שלא הייתה להם הזכות לעשות זאת כלל.

בית המשפט העליון קבע כי טענותיו של לסר אינן תקפות. בנימוק בית המשפט צוין כי בתיקון ה-15, כאשר אושרה זכות הבחירה לשחורים, לא היה עימות על הוספת מספר רב של אנשים לאלקטורט ולכן גם במקרה של התיקון ה-19 הדבר לא צריך לקרות. נוסף לכך, התיקון ה-15 העניק זכות בחירה לשחורים למרות שהדבר היה מנוגד לחוקות של מדינות שונות, וכך גם עכשיו, התיקון ה-19 חוקי, על אף הסתירה בינו לבין חוקות מקומיות.

משפט זה הבטיח שהתיקון ה-19 ימשיך להתקיים ולא יעלה שוב לדיון גורלי כל כך בבית המשפט העליון.¹¹⁶

לאורך השנים ניתן לראות את השפעת התיקון ה-19 על הבחירות דרך שיעורי ההצבעה. מרכז המחקר פיו חקר את ההבדל בהזדהות המפלגתית ובאחוזי בחירה בין גברים ונשים. על-פי הסקר שמכון מחקר זה ערך כמאה שנים לאחר העברת התיקון ה-19, אמרו 49% מהמבוגרים בארצות הברית כי מתן זכות הבחירה לנשים היה הצעד הכי חשוב לקידום זכויות נשים בארצות הברית. על-פי ניתוח מידע של הסוכנות למפקדי אוכלוסין נמצא כי משנת 1984 היו לנשים אחוזי הצבעה גבוהים במעט משל גברים. לדוגמה, בבחירות 2016 63% מהנשים בעלות זכות הצבעה הצביעו, לעומת 59% מהגברים.¹¹⁷

מתן זכות הבחירה לנשים העניק להן גם את הזכות להיבחר, כך ניתן לשים לב לנשים שהשתלבו עם הזמן בכל ענפי הממשל הפדרלי והמקומי, בקונגרס, בקבינט ובבתי המשפט.

¹¹⁴ **Women's Suffrage in the U.S by State.** (2014). Rutgers, the State University of New Jersey. Retrieved: <https://tag.rutgers.edu/wp-content/uploads/2014/05/suffrage-by-state.pdf>

¹¹⁵ Pruitt. S. (2020). **19th Amendment: a Timeline of the Fight for All Women's Right to Vote.** History. Retrieved: <https://www.history.com/news/19th-amendment-women-vote-timeline>

¹¹⁶ Rothman. L. (2015). **How a Little Known Supreme Court Case Got Women the Right to Vote.** Time. Retrieved: <https://time.com/3716603/leser-v-garnett/>

¹¹⁷ Igielnik. R. (2020). **Men and Women in the U.S Continue to Differ in Voter Turnout Rate, Party Identification.** PEW Research Center. Retrieved: <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2020/08/18/men-and-women-in-the-u-s-continue-to-differ-in-voter-turnout-rate-party-identification/>

דוגמה לשינוי ניתן לחזות בהשתלבות הנשים בקונגרס. מיום כניסתה של ג'נט רנקין, האישה הראשונה בקונגרס, נבחרו לקונגרס 396 חברות. מאז התיקון ה-19 נשים ייצגו 49 מדינות ו-5 טריטוריות בארצות הברית. ורמונט היא המדינה היחידה שאותה לא ייצגה חברת קונגרס או סנאטורית.¹¹⁸ מאז התיקון ה-19 ועד היום מעולם לא היה קונגרס שלא שירתו בו נשים. כבר 3 שנים לאחר אישור התיקון, בשנת 1923, היו בבית הנבחרים נשים שכינהו כראשות ועדות ובשנת 1932 נכנסה האישה הראשונה לסנאט.¹¹⁹ על אף הישגים מרשימים אלו האישה השחורה הראשונה שנכנסה לקונגרס נכנסה אליו רק ב-1964.¹²⁰

אתר המורשת של בית הנבחרים מחלק את נוכחות הנשים בקונגרס לארבע תקופות. התקופה שבין 1920 ל-1935 נחשבת לתקופה הראשונה של נשים בקונגרס, בתקופה זו הן נכנסו לקונגרס והחלו ליצור לנשים תדמית של פוליטיקאיות ומדינאיות. הדבר השתנה בתקופה השנייה של נשים בקונגרס, בין השנים 1935 ל-1954. בתקופה זו נכנסו לקונגרס 36 נשים בפעם הראשונה, זו הייתה תקופה של משבר השפל הגדול, מלחמת העולם השנייה ותחילת המלחמה הקרה. בתקופה זו היה הקונגרס בתפקיד מפתח וכל החלטה הייתה גורלית לכל המדינה. לכן, הנשים שביצעו תפקידי מפתח בתהליכים שקרו בקונגרס בתקופה זו התפרסמו וכך תדמית הנשים בקונגרס התחזקה. למרות זאת, בתקופה זו נשים עדיין היוו רק אחוזים בודדים מכלל הקונגרס, בשנים 1953-1955 שרתו בקונגרס 15 נשים. בתקופה זו. הנשים שנכנסו לקונגרס היו מנוסות יותר בפוליטיקה מאשר בתקופה הקודמת, דבר שתרם רבות להתפתחות תדמיתן וכוחן. לאחר מלחמת העולם השנייה הנשים החלו לקבל תפקידי מפתח בוועדות השונות בקונגרס.¹²¹

התקופה השלישית, שהחלה ב-1955 ונגמרה ב-1976, נחשבת לתקופת שינוי מרכזית. בתקופה זו פעלו מספר תנועות אזרחיות חזקות כמו התנועה לזכויות האזרח, והתנועה לזכויות הנשים. בסוף התקופה התרחשה פרשת ווטרגייט והיה ניסיון לשינוי יסודי של הקונגרס. התחזק אז מעמדן של הנשים אך גם בשיא הן היוו רק כ-3.7% מהקונגרס (בית הנבחרים והסנאט יחד), זה קרה בקונגרס ה-87, בשנים 1961-1963 ושירתו בו 20 נשים. בתקופה זו חל שינוי ביחס לנשים בקונגרס, אותו הובילה מרתה גריפינס. גריפינס הצהירה כי הנשים שקדמו לה בקונגרס רצו להרשים את הגברים ורצו שיכבדו אותן ויחשבו עליהן טוב. גריפינס נקטה בגישה, ואף ציינה זאת, שלא אכפת לה מה חברי הקונגרס הגברים חושבים עליה. שינוי זה הוביל לשינוי מרכזי בגישת הנשים בקונגרס וחברות קונגרס רבות יותר מצדדות כיום בגריפינס מאשר חולקות עליה.¹²²

התקופה האחרונה בקונגרס החלה ב-1977 והיא נמשכת עד היום. תקופה זו היא השונה ביותר מבין ארבע התקופות. בתקופה זו לנשים היו "בעלות ברית". בתקופה זו שירתו בקונגרס 271 נשים. נשים החלו

¹¹⁸ **Women in Congress: An Introduction.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/Introduction/Introduction/>

¹¹⁹ **I'm No Lady; i'm a Member of Congress: Women Pioneers on Capitol Hill, 1917-1934.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/No-Lady/Introduction/>

¹²⁰ **Early Congresswomen's Backgrounds.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/No-Lady/Backgrounds/>

¹²¹ **Onto the National Stage: Congresswomen In an Age of Crisis, 1935-1954.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/National-Stage/Introduction/>

¹²² **A Changing of Guard: Traditionalists, Feminists, and the New Face of Women in Congress, 1955-1976.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/Changing-Guard/Introduction/>

לתפוס עמדות מפתח בקונגרס ובמפלגות, וחלקן אפילו כיהנו כראשות מפלגה וכראשות ועדה או תת-ועדה. שיא התקופה בקונגרס הגיע כאמור ב-4 בינואר 2007 כאשר חברת קונגרס מקליפורניה, ננסי פלוסי, ירדה במורד המסדרון המרכזי במליאת בית הנבחרים, עלתה על המדרגות לפודיום ונעמדה מול קהל שואג של מריעים, רק דקות קודם לכן היא נבחרה להיות דוברת בית הנבחרים, התפקיד הבכיר ביותר בקונגרס.¹²³

בקונגרס ה-117, משנת 2021, כיהן המספר הגדול ביותר של נשים אי פעם, מעל רבע מהקונגרס, 27% מבית הנבחרים ו-24% מהסנאט. המספר הוכפל בעשור האחרון כאשר בקונגרס ה-112, רק עשור קודם לכן, כיהנו 96 נשים לעומת 144 כיום.¹²⁴ מתוך 144 נשים בקונגרס, 24 מהן בסנאט ו-120 מהן בבית הנבחרים. משמע, 26.9% מהמושבים בקונגרס הן של נשים, רק 24% אחוז מהמושבים בסנאט של נשים אבל 27.6% בבית הנבחרים.

גם ברשות המבצעת ולא רק המחוקקת ישנן נשים בתפקידים שונים. כיום, בקבינט של הנשיא ג'ו ביידן מכהנות 11 נשים. לאורך ההיסטוריה 64 נשים החזיקו בתפקידים ברמת הקבינט. רק 12 נשיאים מינו נשים לכהן בקבינט. האישה הראשונה שנכנסה לקבינט הייתה פרנסיס פרקינס, שכינה כשרת העבודה בממשלת פרנקלין דלנו רוזוולט בשנת 1933.¹²⁵

השיא של מספר הנשים בקבינט עד כה והשתלבותן בממשל קרה 100 שנה בדיוק לאחר קבלת זכות הבחירה לנשים, כאשר ב-20 בינואר 2021 קמלה האריס עמדה למרגלות הקפיטול והושבעה לסגנית הנשיא הראשונה של ארצות הברית. זו שהשביעה את האריס הייתה השופטת ט'ורגוד מארשל, האישה הלטינית הראשונה לשבת בבית המשפט העליון.¹²⁶ האריס היא גם האישה השחורה הראשונה, האדם השחור הראשון והאדם הדרום אסייתי הראשון לכהן במשרה זו.¹²⁷

לא רק ברשות המבצעת והמחוקקת מכהנות נשים, אלא גם ברשות השופטת. האישה הראשונה שהפכה להיות שופטת הייתה השופטת אסתר מוריס, כאשר מונתה להיות שופטת בטריטוריית ויומינג בשנת 1870. למרות זאת, רק 58 שנה לאחר מכן, בשנת 1928 הפכה ג'ניב קליין להיות האישה הראשונה בבית משפט פדרלי, כאשר מונתה תחת הכהונה של הנשיא קלווין קולג'.¹²⁸ מאז ועד היום שרתו בארצות הברית מעל 3,500 נשים כשופטות פדרליות. מהמפורסמות בשופטות הייתה רות ביידר גינסברג שנפטרה בשנת

¹²³ **Assembling, Amplifying and Ascending: Modern Trends Among Women in Congress, 1977-2020.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/Assembling-Amplifying-Ascending/Introduction/>

¹²⁴ Blazina. C. & Desilver. D. (2021). **A Record Number of Women are Serving in the 117th Congress.** PEW Research Center. Retrieved: <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2021/01/15/a-record-number-of-women-are-serving-in-the-117th-congress/>

¹²⁵ **Women Appointed to Presidential Cabinets.** (2021). CAWP - Center for American Women and Politics. Retrieved: <https://cawp.rutgers.edu/sites/default/files/resources/womenapptdtoprescabinets.pdf>

¹²⁶ Camera. L. (2021). **Kamala Harris Becomes First Female Vice President.** US News. Retrieved: <https://www.usnews.com/news/elections/articles/2021-01-20/kamala-harris-becomes-first-female-vice-president>

¹²⁷ **Current Numbers.** (n.d.). CAWP - Center for American Women and Politics. Retrieved: <https://cawp.rutgers.edu/facts/current-numbers>

¹²⁸ Buchanan. K. (2015). **Women in History: Lawyers and Judges.** Library of Congress. Retrieved: <https://blogs.loc.gov/law/2015/03/women-in-history-lawyers-and-judges/>

2020. השופטת גינסברג הייתה האישה הראשונה לשרת בבית המשפט העליון של ארצות הברית.¹²⁹ כיום משרתות 3 נשים בבית המשפט העליון.

כיום נשים מכהנות במשרות גבוהות בממשלים מקומיים ולא רק פדרליים. כיום מכהנות 9 מושלות, 17 סגנות מושלות ו-67 שרות. כ-31.1% מהמושבים בבתי המחוקקים של המדינות השונות הם של נשים וישנם 407 ראשות עיר של ערים עם יותר מ-30,000 תושבים.¹³⁰

לסיכום, בד בבד עם השינוי שארצות הברית חוללה במתן זכות ההצבעה לשחורים, התחולל גם מאבק נשים לקבלת זכות הבחירה. השינוי החל בשנת 1848 עם ייסודה של גוף המאבק הראשון לזכויות בחירה לנשים, בעקבותיו קמו ארגונים רבים נוספים. מאבק הנשים היה מאבק מלמטה למטה, מהמדינות אל המשטר הפדרלי, כאשר גם המאבק עצמו היה של אזרחי מדינה ולא של מחוקקים. ארגוני המאבק פעלו במגוון דרכים, ממחאות והפגנות ועד להצעות לתיקונים ולחוקים במשטרים השונים. לאורך השנים הוצעו תיקונים רבים לחוקה הנוגעים למתן זכות בחירה לנשים אך כולם לא עברו את התהליך הכרוך בהעברת תיקון. אירוע מרכזי ששינה את יחס הציבור כלפי מתן זכות הבחירה לנשים היה ליל הטרור במהלכו נהרגו ונפצעו אסירות אשר נכלאו עקב הפגנה לא אלימה מול הבית הלבן. בשלב זה דעת הציבור הפכה להיות אוהדת כלפי תיקון לחוקה. התיקון ה-19 היווה אשור סופי של תהליך ארוך כאשר בחלק ניכר ממדינות הברית כבר היה זכות בחירה לנשים ואפילו אישה שכינה כחברת קונגרס. אחרי העברת התיקון ה-19 נשים השתלבו במגוון תפקידים במשטרים השונים ולא היו פעולות משמעותיות למניעת זכות הבחירה לנשים.

מפרק זה ניתן ללמוד על כוח הציבור בשינוי סדרי ממשל. הנשים, בדרכן, הראו את הכוח של האזרח הפשוט במדינה דמוקרטית כאשר הן בעצמן, על ידי כלים דמוקרטים בלבד, יצרו שינוי בממשל הפדרלי בארצות הברית, שינוי חוקתי.

¹²⁹ Women's History Month. (n.d.). United States Courts. Retrieved: <https://www.uscourts.gov/about-federal-courts/educational-resources/annual-observances/womens-history-month>

¹³⁰ Current Numbers. (n.d.). CAWP - Center for American Women and Politics. Retrieved: <https://cawp.rutgers.edu/facts/current-numbers>

סיכום

במהלך העבודה חקרתי ולמדתי על התהליכים שגרמו ושנגרמו עקב התיקונים ה-15, ה-19 וה-24 בחוקת ארצות הברית, אשר מקנים זכויות בחירה לשתי קבוצות- השחורים והנשים. בעבודה מתואר ציר הזמן לתהליך של השחורים וציר זמן נוסף לתהליך של הנשים.

ניתן לראות הרבה נקודות דמיון אך גם שוני בין מאבק השחורים למאבק הנשים לזכויות בחירה.

בתחילתו היה המאבק דומה מאוד, אך הכוחות הפועלים במאבק היו שונים, בעוד שאצל הנשים הפעולות נעשו ברובן על ידי נשים שהובילו מחאות, כמו אליס פול אשר הובילה צעידות ענק, ואליזבת קיידי סטנטון שארגנה את ועידת סנקה פולס ונשים שביצעו תפקידי שידול וחקיקה כמו ג'נט רנקין שהיתה האישה הראשונה שכינה בבית הנבחרים וסוזן ב. אנטוני שהגישה מספר הצעות לתיקונים לחוקת ארצות הברית בנושא זכויות הבחירה לנשים ועל שמה התיקון ה-19 בחוקה. אצל השחורים רוב המאבק לא נגע למחאות או למאבקים של השחורים אלא נוהל בעזרת פוליטיקאים, הסכמים, ובתי המשפט כמו פשרת מיזורי הקו שהפריד בין מדינות בהן מותרת העבדות לכאלו שלא, הפשרה הגדולה בה הוחלט כי כל מדינה שתצטרף לברית, רק אז יוחלט אם מותרת בה עבדות או לא, חוק קנוס נברסקה המחלק מחדש את הטריטוריות בברית בין אזורי עבדות לאזורים חופשיים מעבדות ופרשת דרד סקוט שהפרוש שלה בקרב תושבי מדינות הדרום היה אישור לעבדות להתקיים מחוץ לגבולות מדינות הדרום.

. בעיניי, הדבר מראה את הכוח שהיה בידי הנשים בתקופת מאבקן לעומת השחורים בתקופת מאבקם, ומראה את השינויים שחלו בין התקופות. למרות השוני שבתהליך היה למאבק השחורים תפקיד רב במאבק הנשים, הוא הגביר את פעולות הנשים עקב האמונה בכך שאם השחורים מקבלים שוויון זכויות, כך גם הנשים צריכות לקבל.

שוני נוסף שניתן לראות הוא דווקא לאחר התיקון, בעוד שמאבק השחורים עוד לא הסתיים בתיקון ה-15, שכן ה- KKK הדוגל באפליית שחורים- וארגונים דומים, החלו לפעול. יתרה מכך היה צורך בתיקון נוסף כדי להבטיח את הזכות לבחור. לנשים לא היה מאבק רב לאחר העברת התיקון ה-19, שכן ברגע שעבר הן החלו להצביע ולא היו נסיונות רבים למנוע מהן זאת, בעיקר לאחר המשפט Lesser V. Grant אשר במהלכו דן בית המשפט בדרישתו של השופט אוסקל לסר להסיר את הנשים מרשימת הבחורים ובית המשפט לא אישר זאת. הדבר מצביע על הגזענות בארצות הברית והשנאה כלפי בני גזעים אחרים שכן לא רק שהדבר היה לפני 1870, שנת העברת התיקון ה-15 אלא גם אחריו, כיוון שרק בשנת 1964 הועבר התיקון ה-24 ששמר על התיקון ה-15 ועל זכות השחורים לבחור ואפילו אחריו המשיכו פעולות של ארגונים כמו ה- KKK במטרה למנוע מהם לבחור.

עוד שוני בין המאבקים היה באופן פעולת השינוי. השינוי בהענקת זכות הבחירה לשחורים החל במשטר הפדרלי עם התנגדות גדולה מצד מדינות בברית. לעומת זאת, השינוי בזכות הבחירה לנשים החל דווקא בתוך מדינות הברית "ויצא" אל המשטר הפדרלי שכן נשים יכלו לבחור ולהיבחר ב-27 ממדינות הברית לפני חקיקת התיקון ה-19.

במהלך כתיבת העבודה שמתי לב כי אין דרך אחת להיכנס למעגל הדמוקרטי, כפי שניתן לראות מאבק הנשים והשחורים היה שונה מאוד אך שניהם צלחו. הדבר משקף את כוחה של הדמוקרטיה ואת עקרונות הקבלה והזכויות הטבעיות המושרשות בה.

מנגד, ניתן לראות כי קיימות גם נקודות דמיון בין שני הפרקים. השינויים בחוקה הובילו לשינויים חברתיים רבים, שכן במאבק השחורים היה שינוי חברתי הנגרם עקב התיקונים ה-15 וה-24 שכן לא היה נבחר נשיא אפרו-אמריקני אילולא היה מוחל שינוי זה. למרות זאת גם שינויים חברתיים יכולים להניע תיקונים לחוקה כמו במקרה של הנשים שבו היה שינוי חברתי הנגרם בתודעת אנשי ארצות הברית, כמו גל התמיכה לאחר ליל הטרור בו הוכו נשים בבית הסוהר לאחר שנכלאו בגלל השתתפותן בהפגנה לא אלימה מול הבית הלבן, שהוביל לתיקון חוקתי.

דמיון נוסף הוא כי השינוי בחוקה הגיע על קרקע המזדהה עם השינוי, מעמד הנשים היה במגמת שיפור עוד לפני ותוך כדי העברת התיקון. בחלק ממדינות ארצות הברית עוד לפני השינוי בחוקה נחקק חוק פנים מדינתי שבו ניתנה זכות ההצבעה לנשים, כחלק משינוי בדעת הציבור בנושא. במאבק השחורים, יש הטוענים כי דעת הציבור לא היתה הגורם להעברת התיקון שכן תושבי מדינות הדרום התנגדו לתיקון, אך אני סבור כי גם במקרה זה דעת הציבור השפיעה על העברת התיקון שכן מדינות הדרום היו בתהליך חזרה לברית ולכן נכפה עליהם התיקון שנחקק לפני חזרתן, אך השינוי היה בהלימה אחת עם דעת הציבור במדינות הצפון שתמך יותר ויותר בחופש הבחירה לשחורים, בעיקר עם עלייתה של המפלגה הרפובליקנית שעודדה לביטול העבדות ופרשת דרד סקוט.

עוד דמיון הוא שדעת הציבור בסוגיות אלו (גם הנשים וגם השחורים) עברו "ירידה לטובת עליה", בתחילת מאבק השחורים קבוצות קיצון, בעד ונגד, התעסקו בסוגיה אך מלבדם הסוגיה לא עניינה את רוב אזרחי המדינה. המאבק עלה לסדר היום גם אצל יתר האוכלוסייה כאשר העבדות החלה להשפיע גם בצד הצפוני של המדינה, החלטת בית המשפט לחייב את דרד סקוט לחזור ממדינת הצפון לבעליו בדרום כיוון שהוא קניין חומרי כעבד ולכן יש שפרשו זאת כאישור לעבדות להתקיים בכל הברית. אצל הנשים הסוגיה עלתה לסדר היום הציבורי עם הפגיעה בזכות הנשים להפגין והפגיעה בהן בכלא במהלך "ליל הטרור". גם כאן אזרחים רבים שלא הביעו דעה בנושא קודם, הבינו את דרישת הנשים ופנו לצדד בה. ניתן לראות את מגמת התמיכה משתנה בעד הנשים בהליך החקיקה ששוב ושוב נפל אך כל פעם בשלב מאוחר יותר בתהליך החקיקה, עד שאושר. בשני המקרים ניתן לראות כי הסלמה נגד התיקון בבימה הציבורית הביאה בסופו של דבר לתמיכה גדולה בשינוי ואישור השינוי החוקתי.

לסיכום, ניתן לראות כי קיימים קווי דמיון והבדל בין שתי סוגיות אפליה של השחורים והנשים, אך בהחלט ניתן לראות כי קיימת הלימה בין שינויים אלו לשינויים חברתיים היסטוריים בארצות הברית.

עבודה זו, עם ציר זמן רציף לשני סיפורי מאבק שונים, מהווה דוגמה לסדר ולארגון שנוצרו עקב ציר זמן אחיד. במהלך העבודה לא היה בידי מקור מידע אחד אשר היה בו ציר זמן מלא של כל התהליך אלא כל פעם חלק מסוים מתוך ציר הזמן - התהליך שהוביל למלחמת האזרחים, תוצאות מלחמת האזרחים, עליית ה- KKK, שחורים בקונגרס, מאבק הנשים לתיקון ה-19, השפעת התיקון ה-19, אחוזי הצבעה של נשים, השתלבות הנשים בפוליטיקה ובמשפט ועוד.

במהלך כתיבת העבודה היה עלי לחפש מקורות מידע על המאבקים ולהכניסם לתוך העבודה לפי סדר כרונולוגי ולפי הנושא.

כתיבת העבודה הקנתה לי יכולות של חשיבה ביקורתית והעלאת שאלות, נוסף על יכולות של הסקת מידע וניתוח נתונים, שכן קיבלתי מספר פעמים נתונים מספריים והייתי צריך לפרשם לטובת העבודה. נוסף לכך, פעמים רבות נדרשתי להחליט כתוצאה ממידע שקראתי אם הוא משפיע יותר על הדמות או על

האירוע, על פן מסוים או על המהלך כולו. ככל שקראתי יותר הסתבר לי שלחלק מהשאלות שהתעוררו אצלי יש לי תשובה ולאחרות לא. בחלק מהמקרים נותרתי ללא מענה סופי וברור. אני צריך להמשיך לחקור.

נהניתי מאוד מכתובת העבודה. העבודה העשירה את הידע שלי בנושא שאני מאוד אוהב, היסטוריה ותהליכים מתהווים.

ביבליוגרפיה

ספרים:

- גוטפלד, א' (1989). **תחילתה של אומה**. תל אביב: פפירוס.
- נוה, א' (1997). **האתוס הליברלי בחברה האמריקנית**. ישראל: משרד הביטחון.
- קלוזין, (1967). **העיתונאות העסקית ושיקום, יומן של היסטורית הדרום**. איגוד היסטוריות הדרום.
- קליין, ה' (1997). **בעקבות קולומבוס: אמריקה 1492-1992**. תל אביב: מט"ח.
- שרדר, ר' (1980). **מבוא לממשל ארצות הברית**. תל אביב: סוכנות ההסברה של ארצות הברית.
- Everett. S. (1962). **Enforcing the Fifteenth Amendment**. The Journal of Southern History. Vol. 28, No. 2. p 240

מאמרים:

- גוטפלד, א' (ח"ת). **קליפורניה - הבהלה לזהב**. מסע אחר, אוזר מ: <https://www.masa.co.il/article/%D7%A7%D7%9C%D7%99%D7%A4%D7%95%D7%A8%D7%A0%D7%99%D7%94-%D7%94%D7%91%D7%94%D7%9C%D7%94-%D7%9C%D7%96%D7%94%D7%91/>
- Alexa. U. (2021). **The Hard-Fought Texas Voting Bill is Poised to Become Law. Here's what it does**. The Texas Tribune. Retrieved: [Texas voting bill: Here's what's in the legislation poised to become law | The Texas Tribune](https://www.texastribune.org/2021/03/15/texas-voting-bill/)
- Archer. D. N. & Muller. D. T. (2022). **The Twenty-Fourth Amendment**. Interactive Constitution. Retrieved: <https://constitutioncenter.org/interactive-constitution/interpretation/amendment-xxiv/interps/157>
- Blakemore E. (2018). **California Once Tried to Ban Black People**. History. Retrieved: <https://www.history.com/news/california-once-tried-to-ban-black-people>
- Blazina. C. & Desilver. D. (2021). **A Record Number of Women are Serving in the 117th Congress**. PEW Research Center. Retrieved: <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2021/01/15/a-record-number-of-women-are-serving-in-the-117th-congress/>
- Brophy. A. L. (n.d.). **Guinn v. United States**. Oklahoma Historical Society. Retrieved: <https://www.okhistory.org/publications/enc/entry.php?entry=GU001>
- Buchanan. K. (2015). **Women in History: Lawyers and Judges**. Library of Congress. Retrieved: <https://blogs.loc.gov/law/2015/03/women-in-history-lawyers-and-judges/>
- Camera. L. (2021). **Kamala Harris Becomes First Female Vice President**. US News. Retrieved: <https://www.usnews.com/news/elections/articles/2021-01-20/kamala-harris-becomes-first-female-vice-president>
- Igielnik. R. (2020). **Men and Women in the U.S Continue to Differ in Voter Turnout Rate, Party Identification**. PEW Research Center. Retrieved: <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2020/08/18/men-and-women-in-the-u-s-continue-to-differ-in-voter-turnout-rate-party-identification/>
- Jones. J. (2021). **Five Facts about the State of the Gender Pay Gap**. U.S. Department of Labor Blog. Retrieved: <https://blog.dol.gov/2021/03/19/5-facts-about-the-state-of-the-gender-pay-gap>
- Maloy. M. (2020). **The Founding Fathers Views of Slavery**. American Battlefield Trust. Retrieved: <https://www.battlefields.org/learn/articles/founding-fathers-views-slavery>

- McGreevy. N. (2020). **in 1872, Susan B. Anthony was Arrested for Voting "Unlawfully.** Smithsonian. Retrieved: <https://www.smithsonianmag.com/smart-news/why-susan-b-anthony-was-arrested-1872-180975587>
- Michals. D. (Ed.) (2015). **Alice Paul.** National Women's History Museum. Retrieved: <https://www.womenshistory.org/education-resources/biographies/alice-paul>
- Mintz. S. (2007). **The Passage of the Nineteenth Amendment.** Oxford University Press. Retrieved: <https://www.jstor.org/stable/25162130?seq=1>
- Neuma. J. (2020). **The Prequel: Women's Suffrage Before 1848.** National Park Service. Retrieved: <https://www.nps.gov/articles/000/the-prequel-women-s-suffrage-before-1848.htm>
- Pallardy. R. (2021). **United States Presidential Election of 1872.** Encyclopedia Britannica. Retrieved : <https://www.britannica.com/event/United-States-presidential-election-of-1872>
- Pruitt. S. (2019). **The Night of Terror: When Suffragists Where Imprisoned and Tortured in 1917.** History. Retrieved: <https://www.history.com/news/night-terror-brutality-suffragists-19th-amendment>
- Pruitt. S. (2020). **19th Amendment: a Timeline of the Fight for All Women's Right to Vote.** History. Retrieved: <https://www.history.com/news/19th-amendment-women-vote-timeline>
- Roos. D. (2021). **Why the Whig Party Collapsed.** History. Retrieved: <https://www.history.com/news/whig-party-collapse>
- Rothman. L. (2015). **How a Little Known Supreme Court Case Got Women the Right to Vote.** Time. Retrieved: <https://time.com/3716603/leser-v-garnett/>
- Schons. M. (2011). **Women's Suffrage.** National Geographic. Retrieved: <https://www.nationalgeographic.org/article/woman-suffrage/print/>
- Shafer. R. G. (2018). **'I'm No Lady. I'm a Member of Congress': The First Women Who Roared into the House.** The Washington Post. Retrieved: <https://www.washingtonpost.com/history/2018/11/08/im-no-lady-im-member-congress-first-women-who-roared-into-house/>
- Smentkowski. B. P. (2019). **Twenty-Fourth Amendment.** Encyclopedia Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/Twenty-fourth-Amendment>
- Swinney. E. (1962). **Enforcing the Fifteenth Amendment, 1870-1877.** The Journal of Southern History. (p 202-218). Retrieved: [Enforcing the Fifteenth Amendment, 1870-1877 on JSTOR](#)
- Wiencek. H. (2012). **The Dark Side of Thomas Jefferson.** Smithsonian. Retrieved: <https://www.smithsonianmag.com/history/the-dark-side-of-thomas-jefferson-35976004/>
- Zennie. M. (2020). **In a Barrier Bareaking Victory Speech "Kamala Harris Says She May Be the First" ,But I will not Be the Last.** Time. Retrieved: <https://time.com/5908999/kamala-harris-election-victory-speech/>

אתרי אינטרנט:

- A Changing of Guard: Traditionalists, Feminists, and the New Face of Women in Congress, 1955-1976.** (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/Changing-Guard/Introduction/>
- Angelica Schuyler Church.** (n.d.). New Netherland Institute. Retrieved: <https://www.newnetherlandinstitute.org/history-and-heritage/dutch-americans/angelica-schuyler-church1/>

Assembling, Amplifying and Ascending: Modern Trends Among Women in Congress, 1977-2020. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/Assembling-Amplifying-Ascending/Introduction/>

Black Americans in Congress. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/BAIC/Historical-Essays/Introduction/Reconstruction-Generation>

Black Americans in Congress. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/BAIC/Historical-Essays/Introduction/Temporary-Farewell>

Black Americans in Congress. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/BAIC/Historical-Essays/Introduction/Keeping-Faith>

Black Americans in Congress: An introduction. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/BAIC/Historical-Essays/Introduction/Introduction/>

Current Numbers. (n.d.). CAWP - Center for Aamerican Women and Politics. Retrieved: <https://cawp.rutgers.edu/facts/current-numbers>

Early Congresswomen's Backgrounds. (n.d.). History, Art & Archives United States Hhouse of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/No-Lady/Backgrounds/>

Every US President Listed. (2016). The Guardian. Retrieved: <https://www.theguardian.com/news/datablog/2012/oct/15/us-presidents-listed>

French and Indian War/Seven Years' War, 1754–63. (n.d.). Office of the Historian. Retrieved: <https://history.state.gov/milestones/1750-1775/french-indian-war>

Hillary Clinton Declares “Women’s Rights are Human Rights. (n.d.). PBS. Retrieved: <https://www.pbs.org/weta/washingtonweek/web-video/hillary-clinton-declares-womens-rights-are-human-rights>

I’m No Lady; i’m a Member of Congress: Women Pioneers on Capitol Hill, 1917-1934. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/No-Lady/Introduction/>

Kansas-Nebraska act. (2009). History. Retrieved: <https://www.history.com/topics/19th-century/kansas-nebraska-act>

Miranda L. M. (2015). **Hamilton.** Cabinet Battle #1. Retrieved: <https://genius.com/Christopher-jackson-daveed-diggs-lin-manuel-miranda-and-okieriete-onaodowan-cabinet-battle-1-lyrics>

Miranda L. M. (2015). **Hamilton.** Non Stop. Retrieved: [Leslie Odom, Jr., Lin-Manuel Miranda, Phillipa Soo, Christopher Jackson, Original Broadway Cast of "Hamilton" & Renée Elise Goldsberry – Non-Stop Lyrics | Genius Lyrics](https://genius.com/Leslie-oddm-jr-lin-manuel-miranda-phillipa-soo-christopher-jackson-original-broadway-cast-of-hamilton-renee-elise-goldsberry-non-stop-lyrics)

Miranda L. M. (2015). **Hamilton.** The Schuyler Sisters. Retrieved: <https://genius.com/Phillipa-soo-jasmine-cephas-jones-leslie-oddm-jr-original-broadway-cast-of-hamilton-and-renee-elise-goldsberry-the-schuyler-sisters-lyrics>

Missouri Compromise. (2019). History. Retrieved: <https://www.history.com/topics/abolitionist-movement/missouri-compromise>

Nov. 15, 1917: Suffragists Beaten and Tortured in the “Night of Terror”. (n.d.). Zinn Education Project. Retrieved: <https://www.zinnedproject.org/news/tdih/suffragists-beaten-and-tortured/>

Onto the National Stage: Congresswomen In an Age of Crisis, 1935-1954. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/National-Stage/Introduction/>

Rankin, Jeannete. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: [https://history.house.gov/People/Listing/R/RANKIN,-Jeannete-\(R000055\)/](https://history.house.gov/People/Listing/R/RANKIN,-Jeannete-(R000055)/)

Passage of the Fifteenth Amendment. (n.d.). American Experience. Retrieved: <https://www.pbs.org/wgbh/americanexperience/features/grant-fifteenth/>

Petition for Universal Suffrage (1865). (n.d.). United States Senate. Retrieved: <https://www.senate.gov/artandhistory/history/common/image/1865PetitionUniversalSuffrage.htm>

Revolutionary War. (2009). History. Retrieved: <https://www.history.com/topics/american-revolution/american-revolution-history>

Seneca Falls Convention. (2017). History. Retrieved: <https://www.history.com/topics/womens-rights/seneca-falls-convention>

The 24th Amendment Ended the Poll Tax January 23, 1964. (n.d.). Americas Library. Retrieved: http://www.americaslibrary.gov/jb/modern/jb_modern_polltax_2.html

The Grandfather Clause in Oklahoma 1910. (n.d.). Records of Rights. Retrieved: <http://recordsofrights.org/events/78/the-grandfather-clause-in-oklahoma>

The House 1918 Passage of a Constitutional Amendment Granting Women the Right to Vote. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Historical-Highlights/1901-1950/The-House-s-1918-passage-of-a-constitutional-amendment-granting-women-the-right-to-vote/>

The Twenty-Fourth Amendment. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/HistoricalHighlight/Detail/37045>

What Happend After?: Women's History. (2019). National Park Service. Retrieved: <https://www.nps.gov/articles/what-happened-after-women-s-history.htm>

Woman Suffrage Cenntinal. (n.d.). United States Senate. Retrieved: https://www.senate.gov/artandhistory/history/People/Women/Nineteenth_Amendment_Vertical_Timeline.htm

Women Appointed to Presidential Cabinets. (2021). CAWP - Center for American Women and Politics. Retrieved: <https://cawp.rutgers.edu/sites/default/files/resources/womenapptdtoprescabinets.pdf>

Women in Congress: An Introduction. (n.d.). History, Art & Archives United States House of Representatives. Retrieved: <https://history.house.gov/Exhibitions-and-Publications/WIC/Historical-Essays/Introduction/Introduction/>

Women's History Month. (n.d.). United States Courts. Retrieved: <https://www.uscourts.gov/about-federal-courts/educational-resources/annual-observances/womens-history-month>

Women's Suffrage in the U.S by State. (2014). Rutgers, the State University of New Jersey. Retrieved: <https://tag.rutgers.edu/wp-content/uploads/2014/05/suffrage-by-state.pdf>

Women's Suffrage Cenntinal. (n.d.). United States Senate. Retrieved: https://www.senate.gov/artandhistory/history/People/Women/Part1_BestowtheBallot.htm

Duignan. B. (2019). **Poll Tax**. Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/poll-tax>

Hellie. R. (2020). **Slavery**. Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/slavery-sociology>.

Mexican-American War. (2021). Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/event/Mexican-American-War>

National Woman Suffrage Association. (2019). Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/National-Woman-Suffrage-Association>

Poll Tax. (2020). Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/poll-tax>

Republican Party. (2021). Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/topic/Republican-Party>

Urofsky. M. I. (2022). **Dred Scott Decision**. Britannica. Retrieved: <https://www.britannica.com/event/Dred-Scott-decision>